

02.05.82

42

TUẦN BÁO

CHÍNH NGHĨA

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM THỰC HIỆN

Thư từ, bài vở, ngân phiếu ủng hộ xin gửi về: **Chính Nghĩa Magazine**
Địa chỉ: 685 Singleton Road, San Jose, CA 95111 - Đ.T. (408) 224-8318

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

ĐGM DUMAINE MỜI CÁC GIÁO DÂN TỴ NẠN CẦU NGUYỆN TẠI NHÀ THỜ CHÁNH TÒA

Ngày 2-5-1987

Trong một văn thư vào tháng 4, 1987, ĐGM DuMaine đã mời các sắc dân tỵ nạn trong Địa Phận San Jose đến tham dự một buổi cầu nguyện đặc biệt do Địa Phận tổ chức vào lúc 7 giờ chiều ngày 5 tháng 5 năm 1987 tại nhà thờ Chánh Tòa (góc đường số 8 và E. Santa Clara St).

Văn thư đã nhắc lại rằng giáo phận quan tâm đến những người tỵ nạn là để đáp ứng lời Chúa dạy trong Phúc Âm Thánh Mathêu: "Ta là khách lữ hành và các con đón ta vào nhà".

Cuối thư, ĐGM DuMaine đã khẩn khoản mời các giáo hữu thuộc mọi sắc tộc đến tham dự buổi cầu nguyện này để biểu dương đức tin, lịch sử và niềm hy vọng của chúng ta.

Để đáp ứng lời mời của ĐGM DuMaine, toàn thể giáo dân tỵ nạn thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam quyết định tham dự buổi cầu nguyện này. Vậy xin Quý vị thu xếp để chúng ta cùng có mặt tại nhà thờ Chánh Tòa vào ngày giờ nói trên.

Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

HÌNH BĨA

Hình 1: CÁC BIỂU NGŨ CHÔNG CỘNG CỦA CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT-NAM.

Hình 2: CA ĐOÀN CHÍNH NGHĨA THUỘC CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT-NAM.

Hình 3: GIÁO SỬ TRẦN CÔNG THIÊN VĨ TIỀN SĨ TRẦN AN BÀI ĐẶT VÔNG HOA TRƯỚC ĐAI TỬ SĨ.

MỐI TƯƠNG QUAN GIỮA GIÁM MỤC VÀ GIÁO DÂN

“...NHƯ CON CÁI THIÊN CHÚA VÀ NHƯ ANH EM TRONG CHÚA KITÔ, GIÁO DÂN CŨNG SẼ TRÌNH BÀY VỚI CÁC VỊ GIÁM MỤC NHỮNG NHU CẦU VÀ KHÁT VỌNG CỦA MÌNH MỘT CÁCH TỰ DO VÀ TÍN CẦN. NHỜ SỰ HIỂU BIẾT, KHẢ NĂNG CHUYÊN MÔN VÀ UY TÍN CỦA HỌ, HỌ CÓ THỂ VÀ ĐÔI KHI CÒN CÓ BỔN PHẬN PHẢI BÀY TỎ CẢM NGHĨ CỦA MÌNH VỀ NHỮNG VIỆC LIÊN QUAN ĐẾN LỢI ÍCH CỦA GIÁO HỘI”

(HIẾN CHẾ GIÁO HỘI, 37)

SAU KHI BÁC ĐƠN KIỆN CỦA TÒA GIÁM MỤC SAN JOSE ĐÒI TRỰC XUẤT GIÁO DÂN VIỆT NAM RA KHỎI CƠ SỞ HỌ ĐẠO, CHÁNH ÁN ROBERT FOLEY ĐÃ TRẢ LỜI BÁO “THE VALLEY CATHOLIC” CỦA ĐỊA PHẬN SAN JOSE NHƯ SAU: “ĐIỀU 1 HIẾN PHÁP KHÔNG CHO PHÉP TÔI CAN DỰ VÀO CÁC VẤN ĐỀ TÔN GIÁO. TÔI KHÔNG MUỐN DÍNH LÍU VÀO VIỆC NÀY. TÔI ƯỚC MONG VÀ HY VỌNG ĐÔI BÊN SẼ DÀN XẾP VỚI NHAU. NẾU VIỆC NÀY KHÔNG THỂ THỰC HIỆN ĐƯỢC, LÚC ĐÓ TÒA ÁN MỚI GIẢI QUYẾT”.

- CHÁNH ÁN TÒA ÁN ĐỜI CÒN BIẾT ĐỀ CAO TINH THẦN HÒA GIẢI VÀ ĐỐI THOẠI.**
- NHƯNG ĐGM DUMAINE CHỈ MUỐN XUA ĐUỐI CON CHIÊN.**
- CÒN CON CHIÊN LẠI KHÔNG COI BẢN ÁN LÀ MỘT CHIẾN THẮNG CHO HỌ, MÀ CHỈ LÀ MỘT SỰ Ô NHỤC DO MỘT ĐẮNG BẢN QUYỀN GÂY RA CHO GIÁOHỘI.**

Chính Nghĩa Magazine

685 Singleton Road
San Jose, CA 95111

TO: _____
_____
_____

Ý NGHĨA VIỆC THÀNH LẬP CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM đang bước vào giai đoạn mới: giai đoạn của sự kiện toàn tổ chức, mở rộng các hoạt động xã hội nêu cao tinh thần tương thân tương trợ, đẩy mạnh các công tác phát huy đời sống đạo đức và góp phần tô thắm cho nền văn hóa dân tộc. Bản Nội Quy của Cộng Đồng đã được phổ biến (Chính Nghĩa số 41), các gia đình và các bạn độc thân đang nô nức ghi tên gia nhập, và đang sẵn sàng tích cực đóng góp vào những sinh hoạt của Cộng Đồng.

Một trong những hoạt động của Cộng Đồng hiện nay là cổ vũ toàn thể hội viên tiếp tục nỗ lực vận động cho việc thành hình các GIÁO XỨ THỂ NHÂN cho người tỵ nạn và di dân khắp nơi trên thế giới, theo như sự khuyến khích của Giáo Hội và đã được qui định trong Bộ Giáo Luật Mới (1983). CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM sẽ là một tổ chức hỗ trợ mạnh mẽ nhằm xây dựng và phát triển các GIÁO XỨ THỂ NHÂN, đặc biệt cho người Việt Nam.

Lịch sử di dân tại Huê Kỳ cho thấy: tất cả các nhóm di dân khi đến định cư tại đây đều tổ chức thành những Cộng Đồng để sinh hoạt. Những Cộng Đồng này được Giáo Hội khuyến khích xây dựng các Thánh Đường và thành lập các Giáo Xứ nhằm đáp ứng nhu cầu mục vụ cho giáo dân, cũng như để mở rộng công việc truyền giáo loan báo Tin Mừng Bác Ái Chúa Kitô đến với những người anh em chưa được biết Chúa trong toàn thể Cộng Đồng. Khi Giáo Xứ được thành lập, sự sinh hoạt của Cộng Đồng vẫn được tiếp tục và Cộng Đồng luôn là một thực thể sống động hỗ trợ đặc lực cho sự lớn mạnh của Giáo Xứ cũng như cho các công tác mục vụ và phụng vụ đạt được hiệu năng tối đa.

Liên Đoàn Công Giáo Người Ý (Italian Catholic Federation) tại Hoa Kỳ là một thí dụ. Liên đoàn này đã thành lập được 63 năm (từ năm 1924). Hiện có khoảng 260 chi nhánh và chừng 26.000 hội viên. Mục đích chính của Liên Đoàn Công Giáo Người Ý là để duy trì và phát huy đời sống đạo đức cho các hội viên, đồng thời mang tính thân bác ái Phúc âm đến với những người Ý không phải là người

Công Giáo. Liên Đoàn còn có những mục đích về văn hóa, xã hội, bác ái v.v.... Liên Đoàn Công Giáo Người Ý đã hỗ trợ thành lập nhiều Giáo Xứ cho các Cộng Đồng người Ý tại nhiều tiểu bang Hoa Kỳ.

Ngoài ra, chúng ta còn thấy nhiều tổ chức khác của các nhóm di dân như: Cộng Đồng Ba Lan, Cộng Đồng Người Đức, Cộng Đồng Bồ Đào Nha, Hội Đồng Giáo Sĩ - Tu Sĩ - Giáo Dục và Xã Hội (Padres Asociados para Derechos Religiosos, Educativos, y Sociales Inc.) của những nhóm di dân Hispanics v.v... Tất cả những Cộng Đồng trên đây đều đã tốn nhiều công của để vận động xây dựng những Thánh Đường và lập thành những Giáo Xứ riêng cho nhóm di dân của họ. Khi họ có được Giáo Xứ, Cộng Đồng trở nên một thực thể hỗ trợ mạnh mẽ bên cạnh Giáo Xứ; và do đó, trải qua 50, 100, 200 năm con cháu họ vẫn giữ được những truyền thống đạo đức đặc thù của dân tộc họ.

Việc lập hội và đăng ký trước cơ quan chính quyền không phải chỉ là phương tiện qui tụ của thiểu số mà còn của các giáo phận nữa. Địa phận San Jose cũng đã lập hội và đăng ký tại tiểu bang California ngày *29 tháng 4 năm 1981* dưới số *1024941*

Riêng đối với người Công Giáo Việt Nam chúng ta, LIÊN ĐOÀN CÔNG GIÁO VIỆT NAM TẠI HOA KỲ (LĐCGVN/HK) đã được thành lập từ năm 1980, qua Đại Hội Công Giáo Việt Nam tại Mountain View, California và cũng đã được đăng ký tại California ngày *20 tháng 3 năm 1981*.

Đây là một cơ cấu nhằm liên lạc và nối kết các Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại các tiểu bang Hoa Kỳ. Theo tinh thần lúc đầu, thì LĐCGVN/HK sẽ là một tổ chức mở rộng để giáo dân tham gia tích cực vào các hoạt động của Liên Đoàn. Tuy nhiên, sau 7 năm hoạt động, trên thực tế Liên Đoàn mới chỉ mang tính chất của một Văn Phòng Liên Lạc đặt dưới sự điều hành trực tiếp của CỘNG ĐỒNG GIÁO SĨ & TU SĨ VIỆT NAM TẠI HOA KỲ (CĐGSTSVN/HK) sự liên lạc và điều hành đó

cũng chỉ gói gọn giữa hàng Giáo Sĩ và Tu Sĩ mà thôi. Hiện nay, Chủ tịch của Liên Đoàn Công Giáo và CDGSTS/VN/HK là Linh mục Phêrô Vũ Đình Trác.

Giáo Hội trong thế giới ngày nay không phải chỉ bao gồm có hàng Giáo Sĩ và Tu Sĩ, mà thành phần rất quan trọng và đông đảo hơn nữa đó là Giáo dân. Giáo dân, Tu sĩ, Giáo sĩ đều là chi thể trong Nhiệm Thể Chúa Kitô; tất cả hợp thành Giáo Hội Chúa ở trần gian và tất cả đều có nghĩa vụ xây dựng và mở rộng Nước Chúa trong môi trường và hoàn cảnh sống của mình. Công Đồng Vatican II khuyến khích giáo dân tích cực tham gia vào các sinh hoạt trong Giáo Hội, để từ đó mang tinh thần Bác ái Phúc âm vào các lãnh vực hoạt động trong cuộc sống, như văn hóa, xã hội, chính trị, giáo dục v.v... **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM** được thành hình trong tinh thần Công Đồng Vatican II.

Với môi trường và hoàn cảnh sống tha hương hiện nay, người Công Giáo Việt Nam tỵ nạn có nhu cầu qui tụ thành Khu, thành Cộng Đồng. Những nơi có ít người, 5 - 10 gia đình cũng có nhu cầu tổ chức thành nhóm, thành Khu để sinh hoạt chung với nhau. Những nơi qui tụ đông hơn, chúng ta đã tổ chức thành Cộng Đồng.

Cũng vì nhu cầu hợp quần trong cảnh tha hương, ngay từ những năm đầu định cư, **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM/ TỈNH HẠT SAN MATEO & SANTA CLARA** đã được thành lập với số Giáo dân chừng 400 người và Cộng Đồng đã đăng ký với tiểu bang California ngày **19/8/1980** dưới số **999860**

Tới khi San Jose trở thành Giáo Phận mới năm 1981 - chỉ bao gồm hạt Santa Clara - Giáo dân Việt Nam tại đây đã lập **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM/ GIÁO PHẬN SAN JOSE** với số giáo dân lên khoảng 4,000. Cộng Đồng đã đệ trình xin thành lập **GIÁO XỨ THỂ NHÂN** khi được biết Bộ Giáo Luật Mới (1983) khuyến khích và qui định việc thành lập các **GIÁO XỨ THỂ NHÂN** cho những người tỵ nạn và di dân. Đức Giám Mục tại địa phương đã không thỏa mãn nguyện vọng của Cộng Đồng, mà chỉ cho lập **TRUNG TÂM MỤC VỤ (Pastoral Center)** và **HỌ ĐẠO (Mission)**. Khi **HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO** được thành lập, nhiều người lẫn lộn **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM** với **HỌ ĐẠO**. Thật ra, **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM** đã có trước, và khi nhu cầu mục vụ cần có **NHÀ THỜ** và **GIÁO XỨ**, lúc đó **CỘNG ĐỒNG** mới thỉnh nguyện xin thành lập **GIÁO XỨ**.

Dù **CÓ** hay **KHÔNG** có **GIÁO XỨ**, **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM** vẫn phải được duy trì và phát triển. Ngay trong giai đoạn khó khăn hiện tại. Cộng Đồng cần phải được xiết chặt hàng ngũ và kiện toàn cơ cấu tổ chức hơn nữa, để công cuộc vận động thành lập **GIÁO XỨ THỂ NHÂN** được đẩy mạnh và hữu hiệu hơn. Chính vì vậy mà Bản Nội Quy của Cộng Đồng một lần nữa được duyệt xét và giới thiệu tới toàn thể Cộng Đồng, để tất cả mọi người cùng ý thức và xác tín nhu cầu hợp quần và sinh hoạt chung, nhất là trong hoàn cảnh xa quê cha đất tổ hiện nay, là điều rất cần thiết để được sống còn. Với con số đông đảo các gia đình và các bạn độc thân ghi tên gia nhập Cộng Đồng, cùng với những nhu cầu mục vụ thiết thực của toàn thể các hội viên trong Cộng Đồng, **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM** một lần nữa sẽ tiếp tục vận động cho việc thành lập **GIÁO XỨ THỂ NHÂN**. Toàn thể hội viên thuộc **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM** luôn sẵn sàng hăng say dẫn thân xây dựng và phát triển Giáo Xứ tương lai. Trong khi vận động thành lập Giáo Xứ, Cộng Đồng tiếp tục những sinh hoạt nhằm đạt được những mục đích theo đúng tinh thần Bác ái Phúc âm, như đã minh định trong Bản Nội Quy (điều 2 và 3) của Cộng Đồng.

Một **GIÁO XỨ VIỆT NAM** sẽ được thành hình. **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM** cũng vẫn là một **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM**. Giáo xứ và Cộng Đồng là hai thực thể biệt lập, sẽ không sát nhập thành một. Giáo Xứ Việt Nam và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam sẽ bổ túc

cho nhau. Cộng Đồng sẽ hỗ trợ xây dựng và phát triển Giáo Xứ. Giáo Xứ sẽ đáp ứng nhu cầu tinh thần và mục vụ cho Cộng Đồng. Cộng Đồng sẽ tiếp tục đảm nhiệm những công tác liên quan đến các lãnh vực văn hóa, xã hội, giáo dục, v.v... Còn Giáo Xứ là nơi cung cấp những nhu cầu mục vụ, và các hội viên trong Cộng Đồng sẽ đến với Giáo Xứ để được lãnh nhận các phép Bí Tích do Chúa ban.

Tóm lại, CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM đang chuyển mình để tiến bước trong một giai đoạn mới. CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM tiếp tục hoạt động cho GIÁO XỨ THỂ NHÂN. CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM luôn mở rộng mời gọi tất cả anh chị em trở nên những nhân chứng đích thực của Chúa Kitô.

— Khi cùng quyết tâm xây dựng một Cộng Đồng tương thân tương trợ.

— Khi cùng nhau cương quyết phá vỡ những bất công, kỳ thị,

— Và nhất là khi nỗ lực vận động xây dựng một GIÁO XỨ THỂ NHÂN đóng góp vào công cuộc mở mang Nước Chúa trong Bác ái và Tình thương.

ENDORSED
FILED
In the office of the Secretary of State
of the State of California
MARCH 20 1981
MARCH FONG EU, Secretary of State
BY: ELLI HODSON
Deputy

ARTICLES OF INCORPORATION
OF
THE ROMAN CATHOLIC BISHOP OF SAN JOSE
A CORPORATION SOLE

KNOW ALL MEN BY THESE PRESENTS, that I, PIERRE DUMAINE, Bishop of the Diocese of San Jose, of the Roman Catholic Church, do hereby for the purpose of administering and managing the affairs, properties and temporalities of said church in said Diocese, incorporate as a corporation sole, pursuant to and in accordance with the laws of the State of California and do hereby certify and state as follows:

ARTICLES OF INCORPORATION
OF
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY OF
SANTA CLARA AND SAN MATEO COUNTIES, CALIFORNIA

999860

ENDORSED
FILED
In the office of the Secretary of State
of the State of California
AUG 19 1980
MARCH FONG EU, Secretary of State
Phyllis E. Biagg
Deputy

1024941

Articles of Incorporation
of the
Vietnamese Catholic Federation
in the
United State of America

ENDORSED
FILED
In the office of the Secretary of State
of the State of California
APR 23 1981
MARCH FONG EU, Secretary of State
Glenn J. Carroll
Deputy

I

The name of this corporation is VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY OF SANTA CLARA AND SAN MATEO COUNTIES, CALIFORNIA.

II

A. This corporation is a non-profit public benefit corporation and is not organized for the private gain of any person. It is organized under the Non-profit Public Benefit Corporation Law for charitable purposes.

B. The specific purposes of this Corporation is to promote mutual assistance among Indochinese refugees in social, cultural and educational services:

- Housing, Transportation, Translation, Visits, Counseling, Employment training, Teaching english, Seeking jobs, ... to newly arrived Indochinese refugees.
- Aide to the elderly, disabled, sick, mentally sick and lonely
- Special care to children of the poor and numerous families.

III

The name and address in the State of California of this corporation's initial agent for service of process is:

Rev Nguyen van Tinh, Ph.D.
St. Patrick's College
23199 St. Joseph Ave.
P.O. Box 151
Mountain View, CA 94042
Tel. (415) 965-1057
(415) 965-8428

I

The name of this corporation is: "The Vietnamese Catholic Federation in the United States of America."

II

A. This corporation is a nonprofit public benefit corporation and is not organized for the private gain of any person. It is organized under the nonprofit Public Benefit Corporation Law for charitable purposes.

B. The specific purposes of this corporation are:

- To consolidate and enrich the Christian faith of the Vietnamese into the Catholic Church of the United States of America.
- To support the Catholic Church of Vietnam.
- To preserve and promote the Vietnamese culture and tradition.
- To establish an infrastructure for the Vietnamese Catholic community throughout the country.
- To promote active participation into the development of socio-economic assistance for the refugees and low income people to become active and useful people in the United States of America.
- To promote better mutual understanding and sincere cooperation with other religions, organizations, minority groups and the rest of the United States society.
- To serve as a clearinghouse for information and experience which may facilitate smooth adjustment and integration of all Vietnamese refugees into the mainstream of the American society.

ENDORSED
FILED

in the office of the Secretary of State
of the State of California

JAN 12 1987

ARTICLES OF INCORPORATION

OF

MARCH FONG EU, Secretary of State

VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.

I.

The name of this corporation is Vietnamese Catholic Community, Inc.

II.

- A. This corporation is a nonprofit mutual benefit corporation organized under the Nonprofit Mutual Benefit Corporation Law. The purpose of this corporation is to engage in any lawful act or activity for which a corporation may be organized under such law.
- B. The specific purpose of this corporation is to assist Vietnamese Catholics in the resettlement, social services, vocational training and job development, mutual assistance in the religious and social life.

III.

The name and address in the State of California of this corporation's initial agent for service of process is:
Thien Cong Tran, 685 Singleton Road, San Jose, CA 95111.

IV.

Notwithstanding any of the above statements of purposes and powers, this corporation shall not, except to an insubstantial degree, engage in any activities or exercise any powers that are not in furtherance of the specific purposes of this corporation.

DATED: January 12, 1987

_____
Signature of Incorporator

Thien Cong Tran
_____
Typed name of Incorporator

GIÁO DÂN ĐỌC THƯ CỦA CHA CỐ DUYÊN MẬU

LTS: Được phép của Cha Cố Duyen Mậu ở Louisiana và gia đình một thành viên Cộng Đồng nhận thư của Cha Cố, chúng tôi xin đăng bức thư của Ngài để tất cả chúng ta cùng suy gẫm lời Ngài.

Trong thư Ngài có nhắc đến một nhân vật có tên là "Nguyễn Quảng Hòa". Đó là một biệt danh mà sử gia Tôn Thất Thiệt trong Thời Kỳ Vong Quốc đã ám chỉ một Linh Mục nổi danh đang bênh vực Chính Nghĩa và Lễ phải. Quý vị muốn đoán nhân vật ấy là ai, xin mở lại các số báo Chính Nghĩa để tìm câu trả lời.

*****

Ngày 10-4-1987

Kính thăm Ông Bà và các cháu cùng toàn thể Gia đình
an bình trong Chúa, Đức Mẹ và Thánh Cả Giuse.

Tôi đã nhận được số báo CHÍNH NGHĨA số 38. Đọc bài đầu không những tôi thờ phào nhẹ nhõm vì thấy cán cân công lý vẫn còn vững chắc nơi mà chúng ta đang sống. Nhưng mừng nhất là thấy mình chưa lắm cảm với lý tưởng mình theo và ôm ấp nhiều tháng qua. Với 70 tuổi đầu tôi cứ tưởng là mình đã lắm cảm khi trong buổi hội các Linh mục miền ngày 2-4-87 có trên 25 Vị, lấy tư cách Linh Mục niên trưởng tôi đã cảnh giác những người nào hay đoàn thể nào đã không bênh giáo dân San Jose thì chớ sao lại chửi bới họ. Và tôi đã phản đối không cho ai lấy tư cách là chủ tịch hay là gì của chúng tôi mà chửi bới họ. Với cá nhân mình thì muốn sao cũng được, song ký là chủ tịch họ kia là tôi cực lực phản đối.

Rất tiếc là hôm đó không có NGUYỄN QUẢNG HÒA - vì đau bác sĩ không cho đi. Không thì còn có những lời gây cắn nũa. Chính tôi đã chỉ tên những người và báo nào đã nghiêng hẳn về một bên. Sao không lấy lời hiền lành khuyên nhủ cả hai bên nên nhường nhịn mỗi bên một chút có phải hay không. Nói phải củ cải cũng phải nghe nên không ai có ý kiến gì sau đó.

Bà cứ gửi: ƯỚC MƠ GIÁO XỨ và TAPE mà Cha Thiệp đem truyện bên họ nói cho bên kia nghe cho tôi. Bữa trước tôi mượn của Cha Hiền cuốn video "Ước Mơ Giáo Xứ" về cho dân xem ai cũng chảy nước mắt trước cảnh: "Chó săn nhe răng - Cảnh sát đồng đức với giòi cui dài... với nét mặt làm lì - cổ chấp - ham danh vọng tại thánh đường. Ai cũng thì thầm: Sao lại có như vậy được, thật không hiểu? Thật ảnh hưởng rộng lớn với cuốn video ấy. Hôm đó tôi xem không còn ai lừng khờ đứng giữa và những kẻ bênh cũng đổi lập trường. Thật lợi hại hành động ấy. Không biết ai đã nghĩ ra cảnh ấy?

Có người nói: Thật thương hại Đức Giám Mục thánh thiện và nhân đức, song không biết ai là Quân sư quạu mo cho Ngài mà đại đột vậy.

Tôi vẫn cầu nguyện liên tục cho cuộc gay go này chấm dứt mau lẹ. Trước lễ kính Thánh Cả Giuse bốn mạng tôi thì tôi đã làm tuần 9 ngày khấn Ngài: Ngài mạnh bạo và khôn ngoan nhất mục. Xin Ngài thương kẻ khốn cùng và xếp công việc này cho thật yên ổn. Vì không những làm ố danh Hội Thánh Chúa nơi trần gian và thiệt hại cho các Linh hồn mà tôi vẫn đọc câu trong KINH TIN KÍNH:

QUI PROPTER NOS, HOMINES - ET PROPTER NOSTRAM SALUTEM, DESCENDIT DE COELIS.
Vi loài người chúng tôi - và vì phần rỗi chúng tôi, nên Chúa đã bỏ trời xuống trần gian...

Câu đó chứng tỏ cho chúng ta thấy: Chúa cũng chỉ vì loài người chúng ta và vì phần rỗi chúng ta mà đã xuống thế làm người. Vậy thì những kẻ chỉ vì tham danh vọng, không vì phần rỗi người ta thì làm sao theo chân Chúa được? Làm sao nhân danh Chúa được?

Xin gửi lời chúc mừng Các Vị: Thiện và Bài. Ông Hiến đã làm tôi say mê đọc các bài Chính Nghĩa.

Xin đừng ngừng cầu xin Chúa, Đức Mẹ và Thánh Cả Giuse và nhất là đừng làm gì lỗi luật Chúa, lỗi đức thương yêu nhau. Thua đừng nản. Thắng đừng hợm mình kiêu căng... Đừng bám vào danh vọng.

Kính.

LM DUYÊN MẬU

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

San Jose, ngày 27 tháng 4 năm 1987

Lm Phêrô VŨ ĐÌNH TRÁC
13482 El PRADO Avenue
GARDEN GROVE, CA 92640

Kính thưa Cha Chủ Tịch,

Mặc dù chúng con suy đoán rằng ở cương vị một Chủ Tịch Cộng Đồng Giáo Sĩ/Tu Sĩ Việt-Nam tại Hoa-Kỳ, Cha đã có dịp đọc bài "Nước Mát Đầy Máu" đăng trong Nguyệt San Dân Chúa tháng 10/1986 và đã được vài tờ báo trích đăng lại, nhưng con vẫn xin đính kèm đây bài báo đó để Cha làm tài liệu tham khảo.

1.- Bài báo đã đề cao sự biết ơn của Cha thay cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại Hoa-Kỳ, qua bức điện tín của Cha, "Đối với nỗ lực giúp đỡ người Công Giáo Việt-Nam tại San Jose của Đức Giám Mục DuMaine". Theo lẽ thường, những gì Đức Giám Mục San Jose làm cho giáo dân San Jose chúng con thì chúng con phải là người biết rõ hơn ai hết và chúng con mới là người đầu tiên phải cảm ơn Đức Cha, nhưng theo báo Dân Chúa thì Cha đã "nhân danh cơ chế chính thức và cao cấp nhất của hàng Giáo Sĩ Việt-Nam tại Hoa Kỳ" để làm việc cảm ơn này. Trong trường hợp người cảm ơn và người nhận ơn là hai người khác nhau thì hãy để người được cảm ơn tự suy xét về lối cảm ơn.

2.- Tuy nhiên, mục đích của bức thư này là tìm hiểu phản ứng của Cha về đoạn văn sau đây: "Linh Mục Chủ Tịch Cộng Đồng Giáo Sĩ/Tu Sĩ Việt-Nam tại Hoa-Kỳ kiêm Chủ Tịch Liên Đoàn Công Giáo Việt-Nam tại Hoa-kỳ đã được cả hai phe Giáo dân Việt-Nam tại San Jose (phe chống đối và phe ủng hộ Đức Giám Mục) mỗi lần trung gian hòa giải và điều kiện của Ngài đưa ra là dẹp bỏ ngay những màn chống đối Đức Giám Mục, rút ra khỏi khuôn viên Thánh Đường Họ Đạo". Nhưng theo lối Linh Mục Chủ Tịch "những đại diện của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình (phe chống đối) đã hứa ngoài miệng nhưng rồi làm ngược lại".

Chúng con đã phải chờ đợi một thời gian rất lâu để xem Cha phản ứng về đoạn văn này nhưng cho tới nay Cha chưa hề lên tiếng. Do đó, vì tính cách quan trọng của vấn đề có thể đem lại những hậu quả pháp lý khó lường, chúng con kính xin Cha Chủ-Tịch đọc thật kỹ đoạn văn trên và xin Cha cho biết tôn ý về các điểm sau:

a/ Đã có bao giờ cơ nhóm Giáo Dân nào mời Cha làm "trung gian hòa giải" chưa? Nếu có, đó là nhóm nào?

b/ Cha có đưa ra những điều kiện như báo Dân Chúa đăng hay không? Nếu có, Cha đã đưa cho ai và trong dịp nào?

c/ Ai đã đại diện Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình hứa hẹn với Cha ? Họ đã hứa những gì và đã làm ngược lại thế nào? Xin Cha trừng dân các băng có hữu ích.

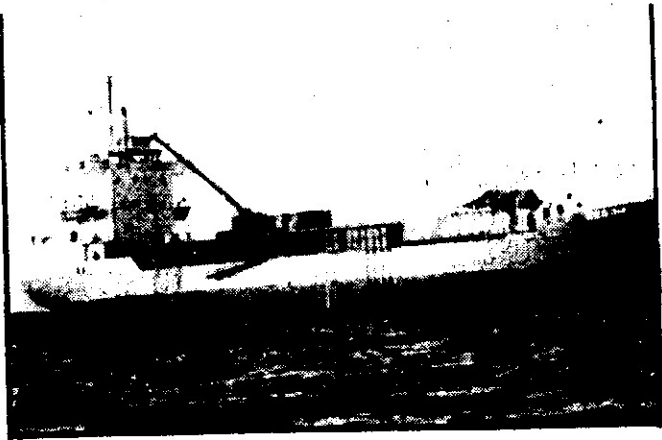
Nguyện xin Chúa Phục Sinh ban muôn ơn lành cho Cha.

Nay kính thư,

Trần An Bài

TRẦN AN BÀI

Thành Viên Ủy Ban
BAO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH

Một lần nữa, Ủy Ban Báo Nguyện Cứu Người Vượt Biển sẽ cho khởi hành con tàu ANH SÁNG II vào ngày 5 tháng 5 năm 1987, tại hải cảng Singapore để vớt đồng bào vượt biển.

Đại diện cho miền Bắc Cali trong chuyến đi này có anh Trần Minh Tài, 43 tuổi, và anh Nguyễn Kim Chung, 30 tuổi, thuộc thành viên của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam. Anh Tài là bào huynh của anh Trần Minh Lợi chủ trương báo Thăng Mõ. Anh Chung là Phụ tá Điều hành Ủy Ban Xã Hội của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, đồng thời anh cũng là thứ nam của ông bà Nguyễn Ngọc Xuyên, trưởng khu Sunnyvale trong Ban Chấp Hành Họ Đạo.

Cộng Đồng Công Giáo Việt nam đã tài trợ mọi phí tổn cho anh Nguyễn Kim Chung trong chuyến đi công tác vớt người vượt biển này.

SỐ VÀNG

CỨU VỚT

NGƯỜI VỚT BIỂN

Quan niệm rằng công cuộc cứu vớt đồng bào vượt biển là nghĩa vụ của người ty nạn quốc gia Việt Nam, Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam thiết tha kêu gọi lòng hảo tâm của tất cả mọi người. Chúng tôi thành lập "Số Vàng Cứu Vớt Đồng Bào Vượt Biển". Mọi đóng góp cho công cuộc đầy ý nghĩa này sẽ được gửi trực tiếp cho Ủy Ban Báo Nguyện Cứu Người Vượt Biển và được công bố trên Tuần Báo Chính Nghĩa. Xin quý vị gửi về:

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM

**685 Singleton Road
San Jose, CA 95111**

* Chi phiếu xin đề: **VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY** và ghi chú: Cứu Người Vượt Biển.

THẦN HỌC TRANH ĐẤU

(Theology of Struggle)

HỒ SINH GIANG TỬ

(tiếp theo)

Bài học đau đớn nhất cho lịch sử giáo hội Công giáo hoàn cầu chính là cuộc cách mạng Pháp 1830 đã nổi lên giết trên trăm ngàn linh mục tu sĩ công giáo. Ai giết? thưa, giáo dân. Ai chỉ huy cuộc tàn sát linh mục? thưa, giáo dân. Cuộc cách mạng chấm dứt thời giáo sĩ trị không chỉ tại Pháp mà còn lan tràn như một vết dầu loang sang Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Ý Đại Lợi và các nước Châu Mỹ La Tinh và Mỹ Tây Cơ năm 1920.

Giáo sĩ tuyên bố đó là thời quỷ vương ra đời nhưng các sử gia thì cho biết hàng giáo sĩ đã không xử đúng “thánh quyền” của mình để phục vụ dân Chúa mà lại dựa vào thế “thánh quyền” để thống trị người khác theo mộng vẽ vờ do Satan đã một lần thất bại với Chúa Giêsu: “Nếu người quì dưới chân ta, ta sẽ ban tất cả vinh hoa thế gian cho người”. Chúa đã phản ứng bằng một lời nguyện rửa tội bạo: “Satan, cút đi”.

Những hành động của Chúa lại trở nên xa mờ đối với một số viên chức nắm giữ thánh quyền nên những bài học chống giáo sĩ lại được bộc lộ theo nhiều hình thức khác: Linh mục Ducan ở Fresno, Linh mục Lưu Đình Dương ở San Jose. Không phải là không có những điểm cần suy tư trên phương diện thần học về quyền uy của Hội Thánh: yếu tính, xử dụng và giới hạn.

Chẳng ai đồng ý bất cứ hình thức kỳ thị nào cho bất cứ tôn giáo nào và cũng chẳng ai đồng ý cho một giới lãnh đạo tinh thần đi tung hoành những điều chống với lương tri con người như thờ phượng Satan, tôn sùng ái tình, ca tụng tàn sát tập thể. Tuy nhiên bài học “chống giáo sĩ trị” thì không ai khác ngoài những con chiên của các linh mục thừa nào. Tại sao họ chống Cha và cố giữ Chúa. Tại sao được thừa hưởng một nền giáo lý sâu xa từ các học hiệu công giáo, lại trở nên những kẻ thù hung hãn giết cha, chém thầy như vậy. Cái lý do ấy nếu lại từ một xã hội băng hoại thì chính công giáo là hơi thở nền tảng, văn hóa sinh hoạt của quốc gia này vào thời đó. Cái lý do đó dĩ **không phải lòng dân nổi loạn bất tín nhiệm thánh quyền mà chính là giới chức lạm**

dụng thánh quyền làm nhiều điều quá đáng, quá lỗ, quá tệ.

Sau những ngày huy hoàng màu mè vương đế, giáo hội trở về nếp sống nhu mì của người phục vụ lặng lẽ và khoan hòa. Hình dáng ấy là dung mạo của Chúa Kitô đời đời chiếu tỏa một mãnh lực tình yêu và mời gọi thân ái. Nhưng cái bệnh cao ngạo không có cơ hội phát huy trong sinh hoạt trần giới thì lại được biến thái sang phạm vi nội bộ. Tạm bỏ ra ngoài thời đại còn nhiều ảnh hưởng phong kiến, mà nhìn ngay đến mấy bức thư đối đáp trao qua gửi lại giữa linh mục NGUYỄN QUANG HIỀN, Baton Rouge, LA với linh mục Tổng quản TERRENCE SULLIVAN, San Jose, CA, ta đã thấy cái cung cách “thầy tớ”, “chủ ông và nông nô”, “quan trên và cấp dưới”. Khi các linh mục xung với nhau là anh em huynh đệ trong hàng thánh chức, nhưng lúc thực hành thì họ tìm cách hạ nhau cho bằng thích, đến nỗi giáo dân không nhớ rõ câu nói “Cứ dẫu này người ta nhận ra chúng con là môn đệ của Thầy là các con hãy yêu thương nhau” là của ai nữa.

Có gì mà quyền hành chương lực hãi hùng đến thế đó. Cha Hiền, Baton Rouge, viết thư khuyên Cha Dương nên từ chức để giúp cho Đức Giám Mục giải quyết họ đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo hầu tạo nên sự an bình cho các tâm hồn. Lời lẽ của Cha Hiền thật đáng quý. Nó phát xuất từ một tâm hồn nhiệt thành với nhà Chúa. Và bất cứ ở đâu các tâm hồn phải tan nát, thì vị chiến sĩ Phúc âm không thể an lòng. Tiếng nói ấy là đồng vọng lời rao truyền bất hủ của vị Tông Đồ dân ngoại: “**Có ai khóc mà tôi không khóc theo. Có ai lo âu trong lòng mà tôi không khác khoải.**”

Với tâm tình ấy, Cha Hiền đề nghị Cha Dương nên nhớ đến 6 điều tâm niệm: nghĩ đến tha nhân, chịu thiệt thòi vì người khác, vâng lời cho hữu ích, vườn nho Chúa bao la, những yếu tố thiên thời, địa lợi, nhân hòa không có, cái thừa ban đầu gay gắt lắm (làm chi thêm bận ở lòng trai!) để mà an ủi nhau (xem Chính Nghĩa 31 tr. 4, 5).

Thế là Cha Dương ton hót với Bề Trên Sullivan

để hạ bút tấn công Cha Hiền rằng làm thiệt hại cho uy tín làm việc của Cha Dương và của Đức Cha DuMaine!

Thế còn việc LM Sullivan tự động gửi thư đến các linh mục Việt Nam cấm cản không được về giáo phận San Jose thì sao? Không cho người khác được nói, được làm, còn chính mình thì lại tự do muốn cấm gì thì cấm, muốn đe dọa ai thì đe dọa. Bởi vậy, LM ĐÌNH TUẤN NGẠN từ Fresno mới gửi thư dạy cho LM Sullivan một bài học. Bài học này Cha Ngạn lấy ra từ sách Thánh khiến cho Cha Sullivan bị tác nhẽn:

“Tình yêu là nhẫn nại và trù mến. Tình yêu không phải là ganh tị, trống không, hay kiêu cách. Tình yêu không bao giờ có tính cách cộc cằn, vị kỷ hướng về sự giận dữ hay áp úc dã tâm. Tình yêu không vui mừng trong những điều sai trái, mà hân hoan trong sự thật, không có ranh giới về sự hạn chế trong tình yêu, sự tín nhiệm về niềm hy vọng. Đức ái thường kiên nhẫn hiền hậu, đức ái chẳng ghen tị chẳng làm càn, chẳng lên mặt, chẳng tham lam, chẳng tìm tư lợi, chẳng bần gắt, chẳng nghĩ bậy; chẳng mừng vì gian ác, nhưng chung vui trong lẽ phải: nhịn mọi sự, tin mọi sự, hy vọng mọi sự, chịu đựng mọi sự. (I Cor. 13, 4-7).

Kể cũng lạ thay! Mãi từ Fresno, không quen, không thân thiết gì với Cha Sullivan ở San Jose, mà sao Cha Ngạn cũng biết ai là “cộc cằn, vị kỷ, dã tâm, làm càn, lên mặt, tham lam, bần gắt, gian ác ...”

Cũng hay mà nhận thêm rằng ngoài Cha Hiền lại còn cả Cha DUYÊN MẬU ở La Fayette, LA đồng quan điểm: “Nếu những lời xin tha thiết của Cha Hiền được đáp lại nghiêm chỉnh thì chúng tôi tin: sóng gió dần sẽ yên và anh em Việt Nam tại đó nhất là anh em công giáo sẽ được thở ra nhẹ nhàng vui vẻ. Bao lâu vụ này còn gay go, bấy lâu chúng tôi mặc dầu xa cách vẫn cảm thấy âu lo cho anh em mình” (xem Chính Nghĩa 35, trang 21).

Tôi vô cùng xúc động trước mấy lời của Cha Mậu: “Chúng tôi mặc dầu xa cách vẫn cảm thấy **âu lo cho anh em mình**”. Anh em mình ở đây tức là anh em trong chức linh mục. Cái âu lo ấy là người anh em vì quá tự ái, vì quá cố chấp, vì tham quyền cố vị, dần dần sẽ đi vào con đường tự đào hố chôn mình. Và người giáo dân ngày hôm nay rất dễ bị rung động và kích thích.

Thêm vào đó lại còn cả lời nói tâm tình của Cha NGUYỄN AN NINH rất xót xa và rất sâu sắc: “**Lòng yêu mến Quê Hương, Giáo Hội và Đồng Bào của tôi, làm tôi vô cùng đau xót trước những đau khổ của Cộng Đồng**”. Cha Ninh đã nhìn thấy vấn

đề, vấn đề của Cộng đồng San Jose không chỉ là vâng lời nhận lệnh của bề trên mà còn có bốn phận để xem rằng lệnh của bề trên có phù hợp với lý do họ có mặt tại Hoa Kỳ này không. Họ xa quê hương nhưng họ chưa mất quê hương. (Xem Chính Nghĩa 34, tr. 13). Ngoài ra, Cha TRẦN KHẮC HỸ lại có một nhận xét rất trung thực: “**Việc cố Chính (Cha Hiền) khuyên Cha Dương nên từ chức, con thiết tưởng hầu hết mọi anh em linh mục đều mong ước như vậy.** Vì chính Thánh Phaolô đã nói: “Thầy chịu ngu, chịu đốt, chịu khinh chê, chịu thua thiệt vì phần rỗi linh hồn của anh em.” Cũng trong chiến thuật lôi kéo các Linh Mục Việt Nam về phía mình, Tòa Giám Mục San Jose trong dịp Tết vừa qua đã mời LM MAI THANH LƯƠNG từ Louisiana về San Jose để dự lễ và thuyết giảng trong một buổi lễ do Đức Cha DuMaine cử hành. Cha Dương và phe nhóm mừng rỡ đón rước Cha cựu Chủ tịch liên đoàn Mai Thanh Lương rất tận tình. Theo kế hoạch dự tính, Cha Lương sẽ nhân dịp này ủng hộ Đức Cha DuMaine và lên án giáo dân. Nhưng nào ngờ đâu Cha Lương đã khôn khéo né tránh, đợi đến khi về đến nhà bằng yên Ngài mới viết thư trở lại San Jose, một cho Đức Cha, một cho Cha Dương và hai Cha Đình, Chính.

Trong thư gửi ĐGM DuMaine ngày 17-2-1987, Cha Lương đã đề nghị một chương trình Canh Tân và Hòa Giải. Nhờ đó sẽ tạo ra một bầu không khí thuận lợi cho cuộc đối thoại. Nhưng đáng buồn thay, các giáo dân đã bao nhiêu lần tổ chức hòa giải, nào là dịp lễ Giáng Sinh, dịp Tết, dịp đốt nến tại nhà thờ Our Lady of Peace, giáo dân mời Đức Cha, mời các Cha, kể cả Cha Dương, nhưng chẳng thấy ai tới. Giáo dân xin được gặp Đức Cha để mở cuộc đối thoại, nhưng cửa Tòa Giám Mục vẫn khóa kín với sự canh phòng cẩn mật của LM Sullivan.

Còn đối với ba linh mục Dương, Chính và Đỉnh, LM Cựu Chủ tịch Liên Đoàn còn khuyên giảng chỉ lý hơn nữa trong một thư viết bằng tiếng Việt Nam. Theo Ngài, đừng nên nói ai phải ai trái nữa “**mà chỉ biết chúng ta cùng lỗi lầm đã gây nên tình trạng rối ren, căng thẳng không ít thì nhiều**”

Cha Lương viết tiếp: “*Bây giờ không nên nói tới hành chánh và luật pháp làm gì, mà chỉ chú trọng vào đời sống đạo và Phúc Âm thôi. Nên các Cha nên tạm đề nghị với Đức Cha: Xin lập hai nơi cho Chương trình mục vụ của mình: một ở địa điểm cũ cho bất cứ Cha nào ngoài Cha Chánh xứ; một nơi mới Cha Chánh xứ phụ trách.*”

Trong phần kết luận, Cha Lương đề nghị “*cả ba Cha đến nài xin với Đức Cha: Xin cho chúng con được trở lại với giáo dân chỉ lo việc đạo đức, bí tích thôi.*”

Phản ứng của Tòa Giám Mục San Jose và Cha Dương đối với đề nghị của LM Mai Thanh Lương như thế nào? Dĩ nhiên là có tình bùng bít hai lá thư này. Vì từ khởi đầu, Tòa Giám Mục và Cha Dương mời Cha Lương về đây để cùng “đánh” giáo dân, chứ đâu có cần Cha về để “hòa giải” hoặc đặt trọng tâm vào việc “cầu nguyện” hay mở lại các thánh lễ. Thì ra lối suy tư của một Linh Mục có cơ sở và nề nếp đạo đức vẫn khác với những Linh Mục đang tìm thể đứng và danh vọng. Như vậy thì cũng chẳng lạ gì nếu LM Lương được Giáo Hội cất nhắc chức “Đức Ông” vào ngày lễ Chúa Thánh Thần năm nay.

Cha Hỷ, Cha Ninh tận miền Bắc. Cha Mậu, Cha Hiền, Cha Lương tận miền Nam. Còn miền Tây thì ngoài Cha Ngạn ra lại có Cha Già Cố Phêrô TRƯƠNG TRỌNG NGHĨA, niên trưởng các Linh Mục gốc Địa phận Vinh và cũng là thầy học của LM Dương. Ngay từ khi xảy ra cuộc chống đối của giáo dân, Cha Già Cố đã bao nhiêu lần gọi điện thoại và viết thư cũng khuyên LM Dương nên từ chức đi nhưng lời Ngài dạy cũng như nước đổ lá khoai.

Cho tới ngày hôm nay, tôi chưa thấy linh mục nào khen hành động của Cha Dương là khôn ngoan, thánh thiện dù rằng có những vị như Cha Trác, Cha Hà nhìn nhận quyền bính của Giám Mục.

Nhưng Cha Trác và Cha Hà đã lầm. Giáo dân San Jose có ai phủ nhận quyền bính của Giám Mục đâu, nhưng họ đang nghiên cứu quyền bính của giáo dân ra như thế nào. Thông điệp “Mystici Corporis” Đức Pio XII ban hành 23-6-43 nhắc như sau:

“*Giáo hội là một thân thể được nhắc nhở nhiều trong Thánh Kinh. Thánh Tông Đờ nói: “Đức Kitô là đầu của thân thể Hội Thánh. Nếu giáo hội là một thân thể thì sự hợp nhất không thể tan biến được theo lời Thánh Phaolô: “Đầu là nhiều chúng ta cũng chỉ là một thân thể trong Đức Kitô.”*”

Đức Giáo Hoàng quảng diễn về Đức Kitô trong nhiệm thể Ngài như là lãnh tụ

“*Trước hết rõ ràng rằng: “Con Thiên Chúa và Con đức Trinh Nữ được gọi là Đầu Hội Thánh vì sự ưu tuyển đặc thù của Người. Vì đầu là địa vị cao nhất, nhưng ai có địa vị cao hơn Đức Kitô, là Thiên Chúa, là lời hàng hữu nơi Thiên Chúa Cha phải được nhận biết như là “người con đầu lòng của tạo vật”.*”

Nếu Đức Kitô là đầu của Hội Thánh rồi thì còn ai là “đầu” nữa. Vậy phải hiểu quyền bính phẩm trật đều được thừa ủy của Đức thủ lãnh để điều hành thân thể Ngài. Thì các phần thân thể Ngài sẽ như thế nào. Đức Giáo Hoàng tiếp:

“*Thân thể đòi phải có nhiều chi thể và các chi thể liên kết nhau để có thể cứu đáp lẫn nhau. Như phần thân thể hay chết của chúng ta chẳng hạn, khi một chi thể đau thì các chi thể khác chia sẻ sự đau đớn đó và những chi thể mạnh mẽ hơn sẽ cứu giúp chi thể kia; cũng vậy trong Giáo Hội, các phần tử không sống cho mình nhưng sống tương trợ bạn hữu và hành động chung cho lợi ích tập thể và phát triển ngày một trọn vẹn thân thể ấy.*”

Thí dụ chân ta đạp một mũi gai nhọn, hệ thống viễn thông sẽ lập tức báo về bộ chỉ huy và ban tham mưu điều động mắt ta nhìn xuống, tay ta cẩn thận lấy chiếc gai nhọn ra và chân ta sẽ lại bước đi một cách cẩn thận hơn để tránh tai nạn thứ hai.

Liên hệ giữa bộ tham mưu và bộ phận di động là truyền và nhận tín hiệu. Nếu Tòa Giám Mục được ví như bộ tham mưu từ chối tín hiệu thì sự truyền tín hiệu có hiệu quả gì. Vấn đề gút mắc vẫn là bộ phận di động muốn gửi tín hiệu nhưng bộ tham mưu không thừa nhận nữa, đảng khác bộ tham mưu muốn truyền tín hiệu nhưng bộ phận di động không muốn thi hành tín hiệu vì tín hiệu mới này không thích hợp. Nếu mọi người liên hệ nhất là giới nắm

giữ thánh quyền biết hiểu đường lối sinh hoạt hai chiều của xã hội loài người và biết theo gương Chúa Kitô để tìm hiểu dư luận: “Người ta hỏi con người là ai?” thì tình thế đã đưa ra chiều hướng khác.

Hãy lấy hình ảnh Giáo hội như một gia đình mà Thánh Phaolô diễn tả làm một so sánh mới

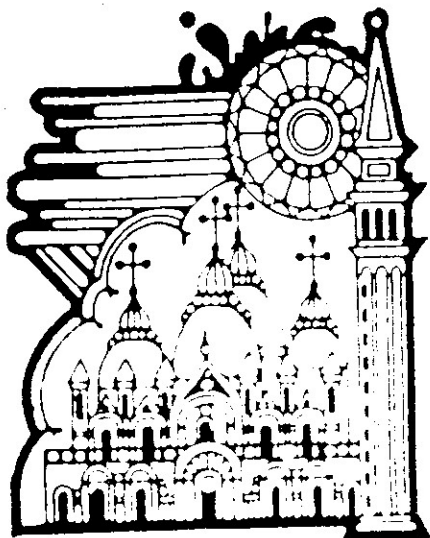
“Tôi viết cho anh^{em} các điều này, tuy vẫn trông rằng chầy kíp tôi sẽ đến. Nhưng nếu tôi trì hoãn thì tôi viết thế này để anh biết **phải cư xử làm sao trong nhà của Thiên Chúa, tức là Hội Thánh của Thiên Chúa hằng sống, cột chống và tường móng cho sự thật.**” (I Tim. 3, 15) nơi gia đình Ngài cư ngụ. Thánh Phaolô còn có mấy lời hàm xúc về gia đình Thiên Chúa như sau:

“**Và quả là lớn lao thật, mầu nhiệm của chân đạo: đã hiển hiện trong xác thịt, chứng thực nhờ thần linh, bày tỏ cho thiên thần, loan báo giữa muôn dân, tin kính trong hoàn vũ, siêu thắng chốn vinh quang**” (I Tim. 3, 16)

Điều nói sau này có nghĩa giáo hội là kế hoạch vĩ đại từ muôn đời nơi Chúa Ba Ngôi, và được biểu dương nơi hoàn vũ trong sự nghiệp cứu chuộc của Đức Kitô khiến cho nhân loại khi được thông dự viên mãn là chiến thắng huy hoàng là ngài Đại Quyền Năng của Thiên Chúa được hiển lộ. Nói khác đi trong gia đình Thiên Chúa ai nấy đều hưởng niềm hân hoan được gọi Thiên Chúa là Cha và có quyền thừa tự nước trời.

Thừa tự là một quyền lợi và quyền lợi của Giáo dân là gì? Công đồng Vatican nói lên một tương quan giữa Giám Mục và Giáo dân.

“**Như con cái Thiên Chúa và như anh em trong Chúa Kitô, họ cũng sẽ trình bày với các vị ấy những nhu cầu và khát vọng của mình một cách tự do và tin cậy. Nhờ sự hiểu biết, khả năng chuyên môn và uy tín của họ, họ có thể và đôi khi còn có bốn phận phải bày tỏ cảm nghĩ mình về những việc liên quan đến lợi ích của Giáo hội.**” (Hiến Chế Giáo Hội, 37)

Xác định này không nói lên thẩm quyền mà người giáo dân có. Dù sao sau Vatican II, người giáo dân không còn coi là loại không thuộc về giáo sĩ hay tu sĩ nhưng các nghị phụ vẫn chưa có đủ can đảm nhìn nhận một thứ thẩm quyền thường xuyên chiếu theo thiên luật mà người giáo dân khi sát nhập vào Chúa Kitô đã có. Lúc nào cấp lãnh đạo hiểu được và thực thi vấn đề này thì phạm vi lẫn mức giữa giáo sĩ, giáo dân được phân định rõ rệt hơn và không còn nhiều vùng đất bỏ hoang cho giới thẩm quyền thống trị và đàn áp thành phần con cái Chúa. Lắm lúc, khách quan mà nói (cũng có thể là nói đùa thôi) vừa lúc con người tuyên bố giã từ ma quỷ tội lỗi thoát được vòng nô lệ của tằm tối thì lại lao đầu vào một vòng nô lệ mới của những thứ “ngụy thánh quyền” cũng chẳng kém phần ác độc và nguy hại, tàn bạo và bất lương.

Từ những văn thư của các tầng lớp dâng lên Ngài Giám Mục địa phận SanJose 6/86 cho đến hôm nay 4/87 mà Đại Diện Giáo dân Họ Đạo vẫn không được tiếp kiến với Tòa Giám Mục San Jose thì Tòa Giám Mục San Jose chẳng là một hỏa lò khổng lồ đốt sạch các hiến chế, tuyên ngôn, sắc lệnh của Công đồng Vatican II, chẳng là một cuộc lửa trại rộng lớn thiêu rụi tất cả những thông điệp, huấn thị, thượng hội đồng giám mục thế giới, chẳng là một lò sát sinh tước lột tất cả những quyền năng của con cái Chúa. Thánh Gregori a Cả thường khích lệ giáo hữu của Ngài:

— Anh em đừng coi thường mình vì địa vị của anh em là địa vị của con cái Thượng Đế.

Nhưng với Giám Mục DuMaine thì lại khác:

— Dù chúng mi là con cái Thượng Đế nhưng chúng mi không nghe lời ta thì ta tổng khứ tụi bay đi!

Thành ra câu truyện khôi hài đăng trong Chính Nghĩa số 36, trang 9 thật là ý nhị do Andy Nguyễn kể:

“**Một ngày kia, ông Bài, ông Thiện và ĐGM DuMaine được ông trời gọi đến nghe phán quyết chung thẩm. Ông Bài bị gọi vào trước. Ông Thiện và ĐGM DuMaine đứng chờ phía ngoài. Ông Thiện đầy vẻ âu lo. ĐGM DuMaine thì khác, nét mặt thần nhiên, vô tư, đầy tự tin như bất cứ ai ở trong hoàn cảnh Ngài.**

Lúc lâu sau, ông Bài đi ra, nét mặt sầu buồn, lắc đầu và thở dài thườn thượt. Nhìn qua ai cũng đoán được là ông Bài bị phạt nặng ít ra cũng cỡ rút phép thông công.

Ông Thiện vào sau. Con người ông run bắn lên khi tới gặp ông Trời. Nửa giờ sau, ông Thiện đi ra với nét mặt thê thảm chẳng khác gì ông Bài.

Hai ông nắm tay nhau, buồn rầu, quay đi chẳng khác gì người tị nạn mất quê hương.

Cuối cùng ĐGM DuMaine đến lượt vào tòa. Ngài vào với dáng điệu tự đắc mắt còn liếc nhìn hai ông.

Chưa được năm phút thỉnh linh khi hai ông rời gót thì thấy cửa thiên đàng mở toang và ông Trời hấp tấp chạy ra gọi hai ông kia cách ới ả:

— Hai con chờ Ta một chút. Giám Mục muốn làm ông Trời. Ta đâu còn việc gì làm nữa. Ta đâu biết đi nơi nào. Ta sẽ đi với các con.”

Nếu Đức Giám Mục DuMaine không tha ông Trời thì sao có thể tha con chiên được. Hành vi của ĐGM DuMaine thực sự đã lạm dụng quyền hành trong phương vị giữa chủ chăn và con chiên. Giám Mục có bốn phận lắng nghe con chiên trình bày vấn đề của họ mà theo họ các cha đại diện giám mục (vicar general, episcopal vicars) không thể giải quyết cho họ thỏa đáng. Những sự đàn áp tấn phong, cố tình chiếm đoạt nơi thờ phượng của họ là những bằng chứng sống động nói lên sự lạm dụng đó. Bởi vậy khi cộng đồng Công giáo San Jose chống hành vi lạm dụng quyền hành là một việc chính đáng. Dù có một lòg tôn trọng quyền bính Hội Thánh cách mấy đi nữa, cũng không thể chối bỏ sự lạm dụng quyền hành của ĐGM DuMaine. Nói một cách nôm na, Giám Mục DuMaine đang “ăn hiếp” con chiên Việt Nam ở San Jose vào ngay một thời đại mà Giáo Hội tự phong là giáo hội của người nghèo và trong một thế hệ mà sách vở xưng tụng: **Giáo dân đứng hàng đầu!** Sự thật có thể ở nơi khác, nhưng những ngôn ngữ như vậy là sự mỉa mai ở San Jose.

II. TRANH ĐẤU CHỐNG TIỀM QUYỀN

Tiềm quyền (the occupation of power) là một hành động của một tổ chức chiếm đoạt quyền bính của một tổ chức khác mà họ không có thẩm quyền

chiếm đoạt. Thí dụ Giáo hội chỉ có quyền bính tôn giáo nhưng lại nhào vô chiếm giữ quyền bính khoa học để đem ra những lời tuyên bố nẩy lửa, để có những kết luận và hình phạt cho những người không nghe theo những quyết định vô thẩm quyền của Giáo hội, thì đấy gọi là **tiềm quyền**. Tức là chiếm đoạt quyền hành mà mình không có theo yếu tính của tổ chức.

Nói như trên ta thấy trừu tượng, nhưng nếu đem vụ án Galilêô ra học hỏi là ta thấy rõ ngay: viên chức Giáo hội đã tiềm quyền của các nhà khoa học thiên nhiên. Và tại sao vụ tiềm quyền này đã tạo một ảnh hưởng xấu cho Giáo hội đến nỗi cho tới nay người ta vẫn không quên nhắc đến.

Galilêô vừa là nhà triết học, vật lý lại cũng là nhà phát minh đã bị Tòa Thánh Rôma kết án vì chứng minh học lý Copernic trái đất xoay xung quanh mặt trời. Sinh tại Pisa 15-2-1564 từ một gia đình bề thế nhưng tài sản thì sa sút lúc Galilêô chào đời. Bố là một nhạc sĩ. 12 tuổi Galilêô được học ở trường tu viện Vallombrosa sau có vào nhà tập nhưng xin rút lui. Lúc 17 tuổi Galilêô vào đại học Pisa theo mỹ thuật hầu có đủ tin chỉ để vào y khoa. Sau 4 năm học ở trường thuốc, Galilêô khám phá ra sở thích của mình về khoa học và toán học hơn là y học nên tự ý rút lui về nhà tự học và viết sách. Năm 1586, ông đã xuất bản La Bilancetta bàn về luật cân bằng của thủy tĩnh học và 2 năm sau ông xuất bản tài liệu khác bàn về trọng lực học. Từ đó ông được nhiều bậc quý phái bảo trợ nhất là Nữ Quận Công Quilodobaldo Del Monte (1545-1607). Bà là người dùng uy tín của mình đề bạt cho Galilêô làm giảng sư toán học cho Đại học Pisa. Nhưng cũng tại đây ông gặp nhiều địch thủ và sóng gió nổi lên ầm ầm.

Cũng cần nhớ rằng vào thế kỷ 16 ảnh hưởng của triết học Aristote rất mạnh mẽ. Dù mới chỉ du nhập vào Âu châu vào thế kỷ 13 nhưng nhờ ảnh hưởng của Thánh Tôma và các học giả kinh viện đã làm cho tư tưởng Aristote trở thành độc sáng. Vấn đề Aristote bùng nổ bao trùm cả thế kỷ vì nhiều trường phái như Aerroists và Alexandrists đều tự xưng là chính truyền nhất, họ tranh luận nhau về văn bản và lý luận hơn là nguyên thuyết và sáng tạo. Galilêô chán nản cái không khí từ chương mà không thực tế, viễn vông trong một mớ ý niệm phạm trù nhưng chẳng đem đến kết luận cụ thể vào cuộc sống thường nhật. Nên Galilêô đã có một câu nói khá tiêu biểu và dĩ nhiên cũng khá đụng chạm: “Triết lý là một loại sách như Aeneid hay Odissey và sự thật thì không tìm ở trong vũ trụ, trong thiên nhiên, mà lại lọc lừa trong sự đối chiếu các bản văn.” Sau hai năm dạy học ở Pisa, Galilêô về sống ở Florence lo

lắng cho gia đình vì thân phụ của ông cũng mới qua đời. Và cũng tại đây, bà Quildobaldo lại tiến cử ông giữ chức giáo sư Đại học Padua. Không khí Padua rất thích hợp với nhà toán học. Ông khởi sự sáng chế ra phong vũ biểu, viết nhiều luận đề về cơ khí học và thiên văn học.

Về thiên văn, theo nhận thức thông thường của người bình dân đều thấy mặt trời mọc rồi mặt trời lặn và trái đất như trung tâm của vũ trụ. Cảm nghĩ chung của mọi người còn được đại tư tưởng gia Aristote (378-322 BC) và học gia Ptolemy (chết 150 BC) đem ra những luận chứng để giải thích. Tuy vậy từ thế kỷ 14 đã có Nicolas Oresme quan niệm trái đất quay theo một trục nào đó đương khi vũ trụ thì bất động. Nhưng người làm nổ vấn đề chính là Nicolaus Copernicus (1473-1543) trong tác phẩm *De Revolutionibus Orbium Coelestium* (1543) đã tuyên ngôn rằng: mặt trái đất vừa quay quanh chính mình và lại quay chung quanh mặt trời. Là một người ham chuộng thiên văn, Galilêo trong thư gửi cho Johann Kepler (1597) nói rằng mình đã nghiên cứu và loại bỏ học lý của Ptolemy đồng thời tin tưởng vào lý thuyết của Copernic cũng như niềm ước nguyện là hiến dâng cuộc đời để chứng minh sự thật của học lý mới này về vũ trụ, thiên cầu.

Cũng thời ấy Hans Lippershey (1570-1619) khám phá ra kính viễn vọng. Galilêo đã tự chế ra 3 viễn kính mà tầm hoạt động gấp ngàn lần của Lippershey và ông say mê theo dõi tinh cầu. Tác phẩm *Sidereus Nuncius* hay cũng gọi là *Starry Messenger* (1610) đã đưa tên tuổi ông vào lịch sử. Trong sách này ông cho biết mặt trăng không tròn trịa như ta tưởng mà là những núi đồi và thung lũng. Giải ngân hà là ngàn ngàn vì sao kết hợp mà mắt bình thường không thấy được. Và Thiên mục tinh (Jupiter) có bốn vầng trắng xoay quanh xuyên qua vũ trụ.

Phản ứng về cuốn sách thật dữ dội. Người thì coi đây như một đóng góp lớn lao vào kho tàng kiến thức của nhân loại. Đương khi các đệ tử của Aristote đứng lên bênh vực quan điểm của Tôn Sư mình. Họ lý luận rằng: dù Galilêo đã thấy gì qua kính viễn vọng của ông chẳng nữa thì học thuyết Copernic không phù hợp với kinh nghiệm thực tế. Đàng khác nếu trái đất xê dịch thì làm sao giải thích được các định luật về cơ khí. Còn như trái đất có di chuyển thực kể từ ngày Aristote nói lên những điều về vũ trụ thì tại sao qua bao thế hệ chúng ta không thấy ghi một sự dời đổi nào. Ngoài ra, **học lý Copernic xung khác hoàn toàn với Thánh Kinh**, bởi Kinh Thánh nói: Josua truyền

lệnh cho mặt trời đứng lại để ông có đủ ánh sáng tiêu diệt kẻ thù. Nếu mặt trời không quay quanh trái đất thì mặt trời sao có thể đứng lại được (Xem Js 10, 12-13).

Tuy nhiên, Galilêo lại được Linh mục Christopher Clavius là khoa trưởng phân khoa toán học và thiên văn học của Đại Học Dòng Tên ở Roma ủng hộ và cũng xác nhận rằng những khám phá của ông đều được các linh mục dòng tên công nhận.

Đến lúc này lại phát hiện một giải phóng thứ ba của Tycho Brahe dung hoà hai lý thuyết của Ptolemy và Copernic bằng lập luận rằng: các hành tinh quay chung quanh mặt trời và mặt trời thì quay chung quanh trái đất còn trái đất thì bất động. Lý thuyết của Tycho Brahe không được nhiều người chú ý.

Nhưng vấn đề lại không nhằm ở khoa học mà chuyển sang lãnh vực tôn giáo. **Nhóm ủng hộ Ptolemy lôi kéo Giáo hội vào phe của mình làm hậu thuẫn chính để quật ngã đối phương.** Họ trưng dẫn Thánh Kinh với những câu như:

— “Chúa đã ấn định trái đất trên nền tảng không để cho di chuyển vận rời mãi mãi” (Ps. 103, 5).

Hoặc như:

— “Mặt trời mọc và mặt trời lặn, rồi nó hồng học đến chỗ của nó để rồi từ đó lại mọc lên (Eccl. 1, 5)”

Cuộc tranh luận bùng nổ với bài giảng nảy lửa của Linh Mục Đa Minh Tommaso Caccini kịch liệt lên án học thuyết trái đất quay vì đó là phản bội đức tin, là ngay Kitô xuất hiện. Và vấn đề được đem đến Thánh Bộ Đức Tin giải quyết. Phiên tòa xử nhằm 19-2-1616 với 11 nhà thần học danh tiếng để xét định. Sau 5 ngày cứu xét và tranh luận thì đây là nhận định của các nhà thần học đương thời:

“Quan niệm mặt trời là trung tâm vũ trụ và không biến dịch là một điều điên rồ theo triết học và là một điều phản đạo xấu xa và rõ ràng, cũng như đối nghịch lại Thánh Kinh trong nhiều đoạn về phần văn bản cả về phần giải thích của các giáo phụ và các thần học gia danh tiếng.”

Còn về luận đề trái đất là trung tâm vũ trụ các thần học gia ấy cũng xác quyết:

“Đây là một điều nghiêm cấm theo triết học và đứng trên quan điểm thần học ít nhất nó cũng là một sai lạc trong đức tin”.

Sau đó Galilêo bị gọi đến trước Hồng Y Bellarmine Tổng Trưởng Đức Tin và được lệnh không được phổ biến hoặc bênh vực thuyết Copernic

nữ. Liên sau đó vị đặc ủy của Thánh Bộ (the commissary-general of the Holy Officer) “tiến lên và ra lệnh tuyệt đối cho Galileô không được nắm giữ, giảng dạy hoặc bênh vực ý kiến của ông bất cứ bằng cách nào, dù bằng lời nói hay bằng chữ viết”.

Dẫu vậy Galileô không chịu khuất phục, ông im lặng làm việc trong vòng 6 năm trời và hoàn thành một tác phẩm mới “Dialogue on the two Great Systems” (1632) và dựa vào vận nước thủy triều để chứng minh một sự chuyển động của trái đất. Cuốn sách này lại gây một chấn động mới. Dù vị đương kim Giáo Hoàng có nhiều thiện cảm với Galileô, vấn đề lại được đem ra cứu xét lần thứ hai. Ủy Ban đặc trách đưa hai luận cứ:

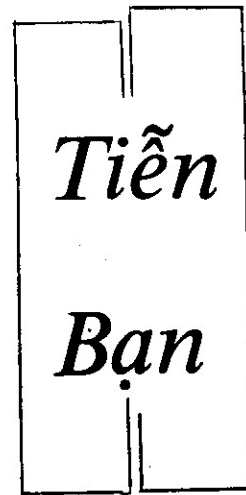
— Galileô đã coi học lý Copernic không phải là một giả thuyết mà là một sự thật tuyệt đối. Điều này đi ngược lại quyết định của Thánh Bộ Đức Tin 1616.

— Galileô không có hành động gì phản ảnh tích cực đối với điều truyền dạy của sự đặc ủy của Thánh Bộ là lệnh nghiêm ngặt không cho phép Galileô được nắm giữ giảng dạy, hoặc bênh vực học thuyết Copernic.

Thế là Galileô bị điệu đến Thánh Bộ Đức Tin ngày 13-2-1633. Lúc này nhà khoa học đã 70 tuổi.
(còn nữa)

DANH SÁCH AN NHÂN ỦNG HỘ CHÍNH NGHĨA

Ngọc Trân	\$10.00
Anh Chị Phú	\$20.00
Một bà ẩn danh ở Campbell	\$25.00
Ông Bà Nguyễn Chi	\$5.00
Cụ Cố Luân	\$5.00
Một vị ẩn danh ở Washington DC	\$40.00
Anh Liêm	\$5.00
Michael Quang	\$20.00
Bà Trần Thi Thu Milpitas	\$20.00
Chị Nghĩa	\$10.00
Anh Chị Chương	\$10.00
Bé Lâm Kim Dung	\$10.00
Nguyễn Văn Thắng	\$20.00
Ông Bà hãng Rome	\$20.00
Bỏ chung	\$268.75

Tiễn hai Anh Nguyễn Kim Chung và Trần Minh Tài theo tàu Đảo Áng Sáng II ra biển Đông cứu người vượt biển

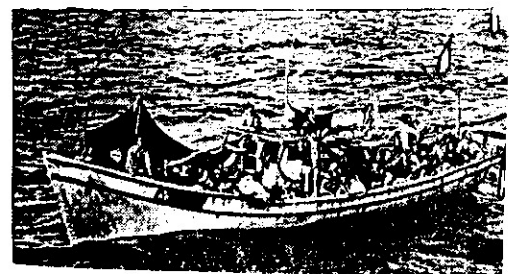
*Đưa anh ra tận phi trường,
Tiễn người trai trẻ lên đường vớt dân.
Trăm lần cũng giống trăm lần,
Kẻ đi người ở tàn-ngần, vẩn-vương!
Ngược xuôi, ngang dọc biển Đông,
Chí trai hồ hải, dân trông đợi mình,
Xa xôi xin gửi chút tình,
Lênh đênh xin góp lời kinh nguyện cầu.
Trời cao, biển rộng, sông sâu.
Nghìn trùng xin bắc nhịp cầu đồng hương!*

****

*Tôi còn em đại, người thương,
Mẹ già khắc-khoải, vẩn-vương, mõi-mòn.
Mẹ tôi tóc bạc, lưng khòm,
Xác ve, má hóp, héo-hon thân già.
Vải van xum-hợp một nhà,
Bóng chiều xin nở nụ hoa cuối đời!*

30-4-1987

Hoàng Ngọc Văn

Bản án

“CHA ĐUỔI CON”

TRẦN HOÀI QUỐC

(tiếp theo)

4. VIỆC MUA BÁN CƠ SỞ HỌ ĐẠO HIỆN HỮU:

Các giáo dân nô nức chia nhau đi tìm mua nhà thờ khắp vùng San Jose. Sau cùng họ gặp một nhà thờ Tin Lành tọa lạc tại miền Nam San Jose, có tên là Faith Evergreen Lutheran Church. Ngày 26-3-1983 Chủ tịch Ủy Ban Xây Dựng Nhà Chúa cùng với chuyên viên địa ốc Hồ Quang Nhựt đã ký giấy đề nghị mua. Sau đó, nhà thờ Tin Lành trả lời đề nghị và việc mua bán đã thành tựu dựa trên 3 văn kiện căn bản: 1 tờ đề nghị mua và 2 tờ trả lời đề nghị mua.

A. Đề Nghị Mua (Offer): (Tài Liệu 1)

a. Cộng đồng đặt cọc 2,000 Mỹ kim để đề nghị mua nhà thờ với giá 320,000 Mỹ Kim.

b. Việc đề nghị mua này chỉ thực sự có giá trị nếu được Tòa Giám Mục San Jose chấp thuận trong 20 ngày (đoạn 3 và 4). Tại sao Cộng Đồng lại đặt ra điều kiện này? Chúng tôi đã tìm hiểu nơi những viên chức liên hệ của Cộng Đồng trong thời đó thì được biết rằng sở dĩ phải đặt điều kiện này ra vì LM Nguyễn Văn Tịnh cũng như Ban Chấp Hành lúc đó đều chủ trương rằng giáo dân đóng góp tiền với mục đích là mua nhà thờ lập giáo xứ. Nếu Tòa GM không chấp thuận nhà thờ đó thì sẽ không có việc bổ nhiệm Linh Mục về cử hành các Bí Tích, đương nhiên nhà thờ sẽ trở thành vô dụng, như vậy thà rằng mua một cơ sở khác với lối kiến trúc khác có lẽ sẽ hữu dụng hơn.

c. Đoạn 5 của tờ đề nghị mua chắc chắn sẽ là một đề tài tranh luận sôi nổi cho các luật sư của địa phận cũng như của Cộng Đồng sau này. Nguyên văn đoạn này bằng tiếng Anh ngữ như sau: “Trust and Deed of the church and the building to be named by Diocese of San Jose”. Xin tạm dịch: “Tín tụy và Văn tụy của nhà thờ và cơ sở sẽ do Giáo Phận đứng tên”. Về phương diện địa ốc, câu văn này rất khác thường, ít gặp thấy trong các giấy tờ mua bán động sản.

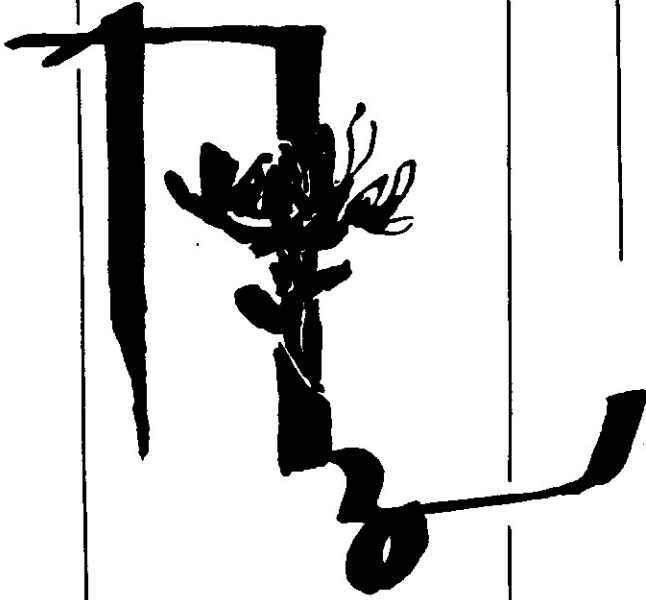
Ngày xưa ở Việt Nam mỗi khi mua bất động sản, người mua thường phải trả đầy đủ giá mua cho người bán rồi ra chường khế làm giấy tờ chuyển nhượng quyền sở hữu. Nhưng tại Hoa Kỳ này mang danh là chủ

nhà nhưng càng nhiều nhà lại càng nhiều nợ, lý do là người mua chỉ cần trả một số tiền trước (down payment) thường khoảng từ 5 đến 20% tính trên giá mua. Số còn lại người mua sẽ vay nhà băng. Nói một cách khác, tại Hoa Kỳ, mua nhà là một hình thức đầu tư, người mua cố gắng bỏ tiền túi ra càng ít càng tốt và dùng tiền ngân hàng để trả phần sai biệt. Với thời gian, tài sản đất đai lên giá và chủ nhà được hưởng sự lên giá này. Đây là kiểu “mượn đầu heo nấu cháo” theo lối nói cổ truyền của người Việt Nam. Như vậy, **người mua** đồng thời là **con nợ** và cũng đồng thời là **chủ nhà** sẽ là chủ nhân thực sự của bất động sản với tất cả quyền lợi và trách nhiệm trên tài sản đó. Chứng minh cho quyền sở hữu này là giấy văn tụy (grant deed) do người bán ký tên có thị thực chữ ký và được đăng bộ tại Quận Hành Chánh sở tại. Còn **chủ nợ** sẽ nắm giữ bản chính **giấy nợ** (Note) và **tín tụy** (Trust Deed hay có nơi còn gọi là Deed of Trust). Tín tụy là bằng chứng của món nợ và được xiết trên bất động sản với chữ ký có thị thực của con nợ. Với giấy tín tụy này, chủ nợ có quyền phát mại và bán đấu giá bất động sản trong trường hợp con nợ không chịu trả tiền hàng tháng cho ngân hàng chủ nợ.

Trở về đoạn 5 của tờ đề nghị mua, tác giả (tức Ủy Ban Xây Dựng nhà Chúa) với sự cố vấn của chuyên viên địa ốc khi dùng những từ ngữ “Trust AND Deed” là có ý hiểu thế nào?

— Nếu hiểu là “Trust Deed” hay “Deed of Trust” tức là **tín tụy** thì có sự lầm lộn của thư ký đánh máy khi đánh thừa chữ AND ở đây. Nếu giả thuyết này đúng thì Tòa Giám Mục chỉ là **chủ nợ** nắm giữ giấy nợ và món nợ sẽ xiết trên nhà thờ. Thực tế đã không đúng như vậy, vì không có giấy nợ, cũng không có tín tụy nào do Cộng Đồng Công Giáo ký. Nhưng điều oái oăm là Tòa Giám

**Tòa Giám Mục,
Cảnh Sát, Chó Săn và
Vong Bản kiêu hùng.**

(Trích Trường Thơ Ước Mơ Giáo Xứ)

THIỆN HẢI

Bao lâu nay người ta đều thắc mắc!
Tại làm sao và bởi lý do nào?
Tòa Giám Mục lắm tiền mượn khuyến ngao?
Tòa Giám Mục nhiều tiền thuê cảnh sát?
Từ ngày đầu ta vô cùng kinh ngạc!
Chánh xứ lưu vong về chiếm Trung Tâm,
Cảnh sát, quân xa cơ giới rần rần.
Vẫn chẳng chọc thủng được hàng rào người cố thủ!
Ông ra đi lập phong trào kháng cự,
Ít lâu sau ông ra mắt phong trào,
Người ta thấy nhiều cảnh sát khuyến ngao,
Đã xuất hiện tại nhà thờ của Chúa!
Rồi cha sở không cho ông cử hành lễ nữa,
Bởi vì ông chia rẽ cộng đồng ta,
Bởi vì ông chủ mưu lật đổ Cha Già,
Đích thực ông là con người phản bội,
Do đó hành động của ông đã bị dân phản đối,
Vâng phục hoàn toàn và tin tưởng cuồng điên,
Vào một vị Chủ Chăn muốn đồng hóa con chiên.
Ông cho đó là con đường tuyệt hảo!
Lễ tấn phong chức chánh xứ cho ông thực là huyền ảo
Trong và ngoài nhà thờ đếm không hết chó săn,
Mấy chục xe Phú lít rất dữ dằn,
Các quan sát viên cho đó là một lễ tấn phong kỳ ảo!
Mộng của ông đã tan tành xác pháo!
Bởi vì ông vẫn phải sống long đong,
Chức tước dư thừa song vẫn mãi lưu vong,
Không cách nào ông trở về họ đạo,
Cho dù ông qui tụ được vài thành phần sắc sảo,
Đánh phá cộng đồng chụp mũ lung tung,
Sắc phong ông làm vong bản kiêu hùng!
Chắc bấy tôi của ông sẽ lấy làm khoái trá,
Vị Tổng Quân nhiều quyền lực kia sẽ hể hả,
Phong lại cho ông chức phó xứ Mỹ tháp ngà!
Để xem ông thay đổi được màu da?
Vị cội nguồn ông đã lắc đầu phủ nhận!
Có chủ đích đâu phải là làm lẫn!
Giám Mục kiện thua không lấy được nhà thờ,
Người vô tư hiểu một cách đơn sơ,
Kẻ gieo gió phải gặp nhiều bão tố!
Người tỵ nạn đã gặp nhiều gian khổ,
Ta không muốn mọi người đau khổ cũng như ta,
Ta muốn nhân gian tất cả được an hòa,
Những bất công sẽ không còn tái diễn!
Khi bạo lực đã không còn xuất hiện,
Thì ngay từ sáng sớm tinh sương,
Hòa bình sẽ đến bằng tốc lực phi thường,
Và ở lại với cộng đồng ta vĩnh cửu!

Giáo Dân VN cần Giáo Xứ hơn các sắc dân khác.

ĐỖ VĂN HIẾN

Giáo luật điều 518 cho phép các sắc dân có phong tục, tập quán và ngôn ngữ riêng được phép có giáo xứ thể nhân vì điều đó giúp họ được sống đạo dễ dàng và hữu ích hơn là đồng hóa vào giáo xứ địa phương. Vì thế, ngay chính ở San Jose này cũng có nhiều giáo xứ thể nhân dành cho những người Ý, Đức, Mễ Tây Cơ và người Bồ Đào Nha (tuyên bố của Cha Sullivan, CN 10, trang 6). Theo tiêu chuẩn nêu ra trong giáo luật thì giáo dân VN chẳng những đủ điều kiện để được có giáo xứ thể nhân như các sắc dân nói trên mà theo hoàn cảnh đặc biệt, họ còn vượt quá tiêu chuẩn nữa. Hoàn cảnh đặc biệt mà tôi nêu ra đây là do những hậu quả của cuộc di tản mà người VN phải chịu. Các sắc dân có giáo xứ thể nhân trên đây đã di dân sang Mỹ trong một hoàn cảnh rất bình thường, hầu hết là đoàn tụ gia đình. Người tỵ nạn VN đâu có được di cư một cách êm ả như thế.

Chính vì thấu hiểu hoàn cảnh đặc biệt này của người VN mà nhiều vị Giám Mục Mỹ thấy cần cho phép và khuyến khích việc thành lập giáo xứ thể nhân và bổ nhiệm các vị chủ chiên tài đức để giúp đỡ giáo dân VN.

Không cần phải theo thống kê gì xa xôi, ai cũng biết là bất cứ gia đình tỵ nạn VN nào cũng phải chịu cảnh khổ sở không nhiều thì ít trong cuộc di tản này, nhất là những người ra đi sau năm 1975. Theo các bản tường trình của các cơ quan đặc trách về người tỵ nạn VN và báo San Jose Mercury News đăng liên trong mấy số tuần trước, người ta chỉ mới biết được một phần nhỏ sự đau khổ của những người vượt biển. Tuy vậy, chỉ đọc lại những tài liệu đó hoặc được nghe kể lại những gì đã xảy ra mà người ta cũng phải rùng mình, ghê sợ, buồn tủi cho số phận của người tỵ nạn VN rồi. Cái cảnh đói khát lênh đênh vô định trên biển cả đối với người Mỹ là một cảnh rùng rợn; nhưng đối với người tỵ nạn VN, đó chỉ là một sự tất nhiên, rất thường nếu đem so sánh với các cảnh khổ cực khác.

Tôi không có ý gợi lại những đau thương của đồng bào tỵ nạn; nhưng để minh chứng điều tôi nói ở đầu bài, tôi xin phép chỉ nhắc qua lại mà thôi. Những sự đau thương này đã xảy ra cho bạn bè, họ hàng, gia đình hay chính bản thân của ta. Làm sao quên được cảnh người thân ra đi mà bất tin tức không biết sống chết trôi giạt phương nào. Làm sao quên được cảnh thuyền đắm, cha mẹ, vợ con chìm trôi ngay trước mắt, cảnh người thân yêu chết vì đói khát, phải nhắm mắt đẩy xác xuống biển, mặc cho sóng gió trôi giạt hay làm mồi cho cá biển. Làm sao quên được những cảnh cha, chồng, anh vì muốn bảo vệ mẹ, vợ, chị, em mà bị hải tặc chém chết đập xác xuống biển. Quên sao được cảnh người thân yêu của mình bị hải tặc thay nhau hãm hiếp ngay trước mắt, rồi cắt cổ vớt xác xuống biển hay chuyển từ thuyền này qua thuyền khác cho đồng bọn tiếp tục hãm hiếp hoặc bị bán cho các nhà chứa. Làm sao quên được cảnh đói khát cùng cực phải cắt thịt người chết mà ăn cho khỏi chết.

Những nỗi đau đớn về thể xác không thấm vào đâu so với những đau khổ về tinh thần. Một số người tỵ nạn đã may mắn thoát khỏi những đau thương cùng cực đó. Nhưng khi nghĩ đến những điều bất hạnh đã xảy đến cho đồng hương, chúng ta không khỏi mũi lòng đau xót cho họ vì sự tủi nhục đau đớn dày vò lòng trí họ đến cùng cực. Bao nhiêu người đã ngẩn ngơ, mất trí hoặc tự tử vì thấy đời tủi nhục không còn ý nghĩa gì cả.

Ai là người có thể giúp họ được? Chính phủ có thể giúp họ về vật chất, nhưng về tinh thần thì sao? Đây chính là điều mà đáng lẽ ra những người có thẩm quyền, nhất là về phần đạo, phải nghĩ tới và tìm mọi phương cách để giúp đỡ họ. Trong phạm vi tâm thần, chúng ta may mắn có bác sĩ tâm trí VN, biết tâm trạng của người dân ta, nên cũng đã giúp đỡ được khá nhiều. Tuy vậy, hàng giáo sĩ mới thật là người để tin hữu tin cậy và thổ lộ tâm tình.

Tin hữu Phật giáo và Tin lành VN đã may mắn có chùa riêng, nhà thờ riêng để hội họp, thờ phượng theo phong tục, truyền thống và ngôn ngữ của mình. Các vị lãnh đạo tinh thần của họ có thể giúp đỡ họ đắc lực. Riêng giáo dân VN là còn bị thiệt thòi. Họ ước ao có được một giáo xứ để họp nhau cầu nguyện, an ủi, nâng đỡ nhau như trong một gia đình. Họ ước mơ có được vị chủ chiên thật lòng yêu thương, giúp đỡ, để họ lui tới thổ lộ những thâm kín đau buồn, những khó khăn trong gia đình, để nhờ các Ngài khuyên nhủ, dẫn dắt, làm dịu những đau khổ và dẫn đường, chỉ lối cho họ trong cuộc sống phức tạp ở xã hội này. Có gì chính đáng hơn những nguyện vọng này? Có gì cấp bách hơn những nhu cầu tâm linh này? Thế mà Bề Trên lại đang tâm làm khó dễ đến nỗi con chiên phải vất vả tranh đấu mà cũng chưa được.

Tôi đã đọc bài 'KHÓC VỚI TÔI' của Hoài Hương đăng trong CN 16, trang 13. Tôi ngậm ngùi cho số phận của cô. Cái tai họa, đau khổ cùng cực của cô cũng là của biết bao đồng hương, phụ nữ ta. Cái ước mơ của cô được có giáo xứ và vị chủ chiên biết thông cảm, nâng đỡ cô trong cảnh cô đơn, nghèo khổ cũng là ước mơ chung của giáo dân ta. Lời van nài thống thiết của cô với ĐGM DuMaine cũng là lời van nài chung của giáo dân ta. Lời cô giải bày với Cha Dương và nhóm của Cha cũng là lời giải bày chung của giáo dân tranh đấu. (Nếu có thể, xin quý vị đọc bài đó để tìm hiểu thêm sự cần thiết của giáo xứ thể nhân và sự quan trọng của chức vụ chủ chiên).

Ai cũng biết chức vụ của vị chủ chiên quan trọng và ảnh hưởng đến đời sống tâm linh như thế nào. Vậy mà Cha Sullivan đã căn cứ vào một yếu tố nhỏ

mọn gần như vô nghĩa, khi Ngài trả lời thành viên của Hội Đồng Tư Vấn trong buổi họp đêm 11-7-86, về lý do bổ nhiệm Cha Dương làm Chánh Xứ Họ Đạo là vì "Cha Dương giỏi tiếng Anh hơn hai cha phó ở Họ Đạo" (CN 3, trang 9). Tôi không thể tin được lời tuyên bố này phát xuất từ một vị Tổng quản địa phận. Có cha VN (ở Mỹ) nào mà không tạm đủ Anh Ngữ để giao thiệp? Vả lại, Cha Sullivan nên biết rằng các đức tính khác để giúp đỡ con chiên trong đời sống đạo của họ và an ủi, chỉ dẫn họ trong các vấn đề riêng tư hay gia đình mới là điều quan trọng hơn cả. Vị chủ chiên mà con chiên không tin cậy, kính trọng thì dù ngay những việc mục vụ thường cũng còn không đem lại lợi ích cho họ, huống chi là giúp đỡ họ về những ưu tư lo lắng thâm kín trong thâm tâm họ.

Người VN ta, tự bản tính, thường hay kềm chế những tình cảm sâu kín trong lòng, ít khi tỏ ra cho người ngoài biết, như lời bác sĩ Vũ Ngọc Oánh đã nói với phóng viên Michael Dorgan, báo San Jose Mercury News, April 10-87, page 15 A, "Họ cố giấu, giữ vết thương trong lòng. Họ âm thầm đau khổ và tiếp tục sinh tồn (They try to hide the wound, to keep the wound inside. They suffer silently and try to keep functioning). Như vậy làm sao họ sống cuộc đời bình thường được? Họ khổ và gia đình cũng khổ lây. Nếu họ gặp được người lãnh đạo tinh thần tài đức mà họ tin cậy, mến phục, thì họ mới dám thổ lộ tâm tình và như vậy, mới hy vọng hàn gắn lại được vết thương, mới mong đem lại cuộc sống bình thường cho họ và gia đình họ.

Còn lý do nào mạnh hơn để được giáo xứ thể nhân? Còn lý do nào chính đáng hơn để giáo dân được một chủ chiên mà họ tin tưởng, kính mến? Tại sao ĐGM không nhìn vào khía cạnh này mà thương đến đoàn chiên đã phải trải qua bao cơn khủng khiếp, thương tích (tinh thần) đầy mình? Đời sống tâm linh, tinh thần và gia đình của họ đang trong tình trạng nghèo nàn, khô héo mà sao ĐGM không thấy? Thật khó hiểu! Có người cha nào thấy con đói khát mà còn khệnh khạng, bắt bẻ con, không cho con ăn uống?

Càng nghĩ tôi càng thấy đau lòng cho sự bất hạnh của giáo dân VN và bực bội với cách cư xử của Tòa Giám Mục đối với giáo dân San Jose.

Chúng ta hãy vững lòng, cầu xin Chúa, Mẹ Maria, thánh cả Giuse đoái thương, dẫn dắt đoàn con côi cút đang trải qua cơn thử thách khó khăn này.

Monterey, ngày 25-4-1987

LÁ THƯ KHÔNG GỬI SỐ 10

San Jose, ngày 17 tháng 4 năm 1987

Em Hà yêu quý,

Mặc dầu đã trở về San Jose từ lâu, nhưng anh chưa thể viết thư cho em ngay được. Đó là điều ngoài ý muốn của anh đấy, Hà ạ! Em không thông cảm cho anh, lại còn viết thư nũng nịu, hờn trách anh nữa. Anh biết rằng em cũng rất quan tâm về sự sống còn của Cộng Đồng của em nơi đây. Vì thế em cũng nóng lòng đón chờ tin tức.

À! Anh cũng mới nhận được thư Liên. Trong thư Liên nhắc đến em hoài. Đồng thời Liên cũng bắt anh cho Liên biết những tin tức trung thực liên quan đến Cộng Đồng Công Giáo nơi đây.

Trước đây chỉ có mình em thôi. Nay Liên cũng đòi "nhập cuộc" nữa. Chắc anh điên đầu mất. Nhưng dầu sao anh cũng phải chiều em chứ. Anh dư biết rằng, ở xứ Hoa Kỳ này, các cô có giá mà, em khỏi phải nhắc khéo.

Anh phì cười khi đọc thư Liên. Hà biết không? Với số tuổi đó rồi, nhưng Liên vẫn hồn nhiên thơ ngây nũng nịu như ngày nào. Trong thư Liên viết:

"Em nghĩ chơi anh An ra. Anh An đã hứa là khi nào về đến San Jose anh An sẽ viết thư kể những diễn biến liên quan đến hai thỉnh nguyện của giáo dân bên đó cho chúng em biết ngay, nhưng đến nay em vẫn chưa nhận được tin tức lạc quan nào thêm. Em bực anh An lắm rồi đó, anh An muốn em nghĩ chơi với anh An thiệt không... Thú thật rằng: trước đây chúng em ở bên này chỉ được tin một chiều của một vài tờ báo. Họ đều nói quý vị bên đó là Cộng Sản phá Giáo Hội nên chúng em bực lắm. Nhất là những người chất phác đều tin ngay. Dĩ nhiên mọi người đều phẫn uất và hờn trách quý vị bên đó. Nhưng ai ngờ phe nhóm Dương gian không can đảm nói lên sự thật. Một sự thật hợp với Giáo Luật

hiện thời. Đó là giáo dân bên đó chỉ xin GXTN qua điều Giáo Luật 518, và khước từ một vị chánh xứ, vì vị này đã chống lại nguyện vọng trên đây của giáo dân và Ngài đã xác định như sau:

"1. Người Công Giáo Việt Nam tại Giáo Phận San Jose bị hoang mang do sự hướng dẫn sai lạc. Chúng con, những linh mục Việt Nam (Kỷ... Dương) hoàn toàn bất đồng với Ủy Ban Đặc Nhiệm (vận động thành lập Giáo xứ cho người Công Giáo Việt Nam) và lên án những người đứng sau lưng Ủy Ban này" (âm chỉ Cha Tịnh).

"2. Một cách tổng quát, chúng con đồng ý với Đức Cha về việc mục vụ cho người và Trung Tâm CGVN, đã được viết trong lá thư gửi cho các Linh Mục Việt Nam thuộc giáo phận San Jose... Chúng con muốn sát cánh với Đức Cha về sự phục vụ đặc biệt này..."

"Địa phận xác nhận có Trung Tâm Mục Vụ cho người Việt.

Chúng ta sung sướng đã có như vậy... Trung Tâm Mục Vụ chỉ dành cho các sinh hoạt văn hóa, giáo dục, xã hội (chương trình ngắn hạn). Còn việc mục vụ bí tích thì phải cử hành tại nhà thờ giáo xứ địa phương. Những điều bàn luận trong mục hai đây là theo tinh thần lá thư của Đức Cha gửi các Linh mục Việt Nam đề ngày 31-5-1984..."

"Cha Tịnh và ông Trần Công Thiện cố tình hiểu sai lầm và cắt nghĩa lệch lạc đường lối của ĐGM..."

"Vì lợi ích cho chính đương sự, vì sự lợi ích cho người dân và sự hợp tác giữa các linh mục được tốt đẹp hơn, Cha Tịnh nên từ chức Giám Đốc Trung Tâm..." (VK đã in trong CN số 5, trang 11-20, và CN số 15 trang 19-26).

Với lập trường trên đây, Ngài, bằng mọi giá, về Họ Đạo để làm gì? Phải chăng để thực thi chính sách của ĐGM DuMaine qua lá thư đề ngày 31-5-1984 gửi các Linh Mục Việt Nam và cố gắng kết thúc chính sách đó bằng Văn Thư ngày 25-6-1985 như sau:

“Vi Họ Đạo này được thiết lập để đáp ứng những nhu cầu cần thiết hiện tại của dân chúng Việt Nam, nên cứ mỗi mười năm sẽ có một cuộc duyệt xét chính thức để quyết định xem Họ Đạo sẽ cần tồn tại đến bao lâu nữa.”

Anh An ạ! Em rất băn khoăn về lời ĐGM nói:

“... để đáp ứng nhu cầu HIỆN TẠI... SẼ TỒN TẠI ĐẾN BAO LÂU NỮA

Hơn nữa Ngài nói: “cứ mỗi mười năm... duyệt xét CHÍNH THỨC”. Như vậy sẽ có những cuộc duyệt xét “KHÔNG CHÍNH THỨC nữa, anh An nhỉ? Khi những cuộc duyệt xét KHÔNG chính thức được thực thi. Lúc ấy ĐGM và vị “Chánh Xứ” hiện nay nhận thấy KHÔNG CÒN TỒN TẠI NỮA. Số phận Họ Đạo lúc ấy sẽ đi về đâu? Dựa trên hai Văn Thư trên đây của ĐGM, em nghĩ rằng Giáo dân bên đó đâu được an tâm, hầu góp công, góp của để xây dựng Họ Đạo cho lớn mạnh. Ngược lại chỉ lo âu cho số phận hẩm hiu của Họ Đạo, phải không anh An?

À! Anh An còn nhớ Cha L. không? Tuyên úy của Cộng Đoàn chúng em đó. Ngài cũng mới sang Hoa Kỳ về. Em được dịp thưa chuyện với Ngài về chuyện Cộng Đồng bên đó. Ngài lắc đầu, thở dài và thốt ra những lời đầy ai oán:

“Tôi không ngờ trong hàng ngũ linh mục, lại là linh mục Việt Nam, lại có những linh mục như linh mục Dương. Trước đây tôi cũng không tin, nhưng sau khi được thư của Cha Già B (Cha giáo của tôi cũ), và Cha T. (Cha linh hướng của tôi cũ), các Ngài đều xác nhận là những Văn Kiện in trong báo CN là có thật. Vì các Ngài đều được linh mục Dương móc nối, nhưng các Ngài đều từ chối. Nhất là Cha T. khuyên linh mục Dương đừng làm như thế. Còn Cha Già B. thì cười và nói rằng: “Các Cha làm gì thì làm, tôi sắp về dòng hưu rồi”. Hơn nữa, các Văn Kiện đó đã được Cha NC xác nhận qua thư đề ngày 18-10-1984 gửi Đức Giám Mục DuMaine. Tác giả đã xác nhận những sự kiện Linh Mục Dương lên lút họp, rồi gửi bản nhận định lên ĐGM DuMaine để tố cáo, vu oan cho Cha Tịnh, cũng như chống lại nguyện vọng xin GXTN của giáo dân bên đó.” (CN số 11 trang 8).”

Ngài ngừng một lát, với hơi thở thật náo nê rồi Ngài tiếp:

— Liên đã xem cuốn băng ƯỚC MƠ GIÁO XỨ chưa?

— Thưa Cha, chưa ạ! Con cũng được nghe nói tới thôi - Em trả lời.

— Trước đây tôi cũng không nghĩ cường độ đến như vậy. Nhất là số giáo dân bất tín nhiệm Linh mục Dương đông đến thế. Nhưng sau khi coi cuốn băng này rồi. Ai ai cũng phải lắc đầu và nhận thấy rõ sự thật. Nên ai cũng tự hỏi: Linh mục Dương về Họ Đạo để làm gì?

— Để cứu rỗi các linh hồn và truyền giảng đạo Chúa. Hay để thực thi chính sách của ĐGM DuMaine mà Ngài đã ôm ấp từ lâu? Nếu về để thi hành sứ mạng Thiên Chức Linh Mục thì tôi không thể tin tưởng được. Vì Đức Khổng Tử đã dạy:

“Tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ”.

a. Tu Thân

Nếu Linh Mục Dương đã tu thân, tại sao Ngài lại làm những chuyện mà trong Giáo Hội Công Giáo chưa một linh mục nào có thể dám làm. Tôi giả sử thôi, và chỉ giả sử: Nếu Cha Tịnh và Cộng Đồng Công Giáo bên đó mắc những lỗi lầm như linh mục đã trình lên ĐGM thì Linh Mục Dương và phe nhóm của Ngài nên gọi điện thoại nhắc nhở Cha Tịnh biết. Nếu Cha Tịnh cố chấp không chịu sửa sai, các Ngài cùng nhau đến gặp riêng Cha Tịnh trình bày mọi điều sai trái rồi xin Ngài sửa đổi. Lại giả sử thôi, nếu Cha Tịnh vẫn cố chấp, lúc ấy các Ngài

cùng nhau lên gặp ĐGM DuMaine trình bày những sai trái của Cha Tịnh cho Ngài biết. Rồi xin ĐGM, với tư cách là vị Chủ Chăn, sửa sai Cha Tịnh và để tự ý ĐGM quyết định. Như vậy sẽ tốt đẹp biết bao. Việc gì phải kết bè kết đảng, họp lên hết nơi này đến nơi khác, rồi viết thư ròi, thư nặc danh để bêu xấu... Thật rất đau lòng.

Như vậy Linh mục Dương cần phải “tu thân” trước đã.

b. Tề Gia

Mang trên mình một Thiên Chức, lại để bề tôi của mình viết những bài báo gây đầy căm phẫn, gieo đầy oán thù. Ấy vậy, chính Ngài còn đem đi phát hoặc gửi đến tận nhà cũng như khuyến khích mọi người cùng đọc. Điều đó chứng tỏ Ngài không hiểu gì về giáo lý Công Giáo, cũng như không hiểu tâm hồn và bàn tay của linh mục. Một bàn tay đã được xúc dầu để ban ơn tha thứ. Một tâm hồn phải luôn luôn nghĩ đến yêu thương, ngay lành, bác ái. Trước đây tôi đọc những bài báo này, tôi cũng nghi ngờ không ít. Nhưng đến nay tôi đã thấy sự thật, nhất là sau khi đi Hoa Kỳ về. Quả thật đúng như văn chương Pháp đã nói:

“Cha nào con ấy” hoặc văn chương Việt Nam cũng đã nói: ‘Nời nào vung ấy’.

Ấy là tôi chưa nói đến trước đây Ngài còn dùng một số “máy chữ” nữa. Diễn hình là gia đình ông VL., vợ chồng ông T. bà T. còn lăn quay ra giữa nhà thờ ăn vạ nữa v.v...

c. Trị Quốc.

Với những cá tính và đường lối như vậy. Thử hỏi làm sao Ngài cai quản giáo dân Họ Đạo được? Nói cách khác, sự hiện diện của Ngài tại Họ Đạo chỉ tạo nên căm hờn, chia rẽ, chống đối nhau mà thôi.

d. Bình Thiên Hạ

Như vậy làm sao được sự an bình nơi Họ Đạo bên đó, với chức Chánh Xứ là Linh Mục Dương. Thiên chức linh mục thực là cao cả vì cứu rỗi các linh hồn và truyền giáo. Với những trặc trở trên đây, làm sao Linh Mục Dương thi hành sứ mạng cao cả được?

Cánh đồng truyền giáo thật rất bao la. Ở cương vị nào, hoàn cảnh nào, môi trường nào, địa dư nào, chức vị nào v.v... người Kitô hữu cũng vẫn truyền giáo được, chứ không phải là Chánh Xứ mới truyền giáo được. Hơn nữa, trong tâm thư đề ngày 26-7-1986 gửi giáo dân Họ Đạo, Linh Mục Dương đã viết:

“Và kể từ nay, tôi thuộc về ông bà và anh chị em.. Với Thiên chức Linh mục tôi sẽ vì ông bà và anh chị em...”

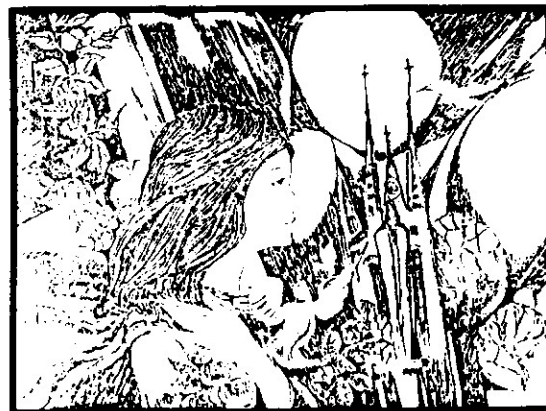
Linh mục Dương đã xác nhận như thế, tại sao Ngài không theo tinh thần Thánh Phao Lô là bổn mạng của Ngài, như sau:

“Thầy chịu ngu, chịu dốt, chịu khinh chê, chịu thua thiệt vì phần rỗi linh hồn của anh em.”

Bởi vậy ĐGM DuMaine đưa Ngài về Họ Đạo cả là điều uẩn khúc. Chính Ngài cố tình đòi cho được ghế Chánh Xứ, thật là không ai hiểu nổi”

Em thấy Ngài ngưng, em hỏi liền:

— Thưa Cha, Cha nghĩ thế nào về giáo dân bên đó?

— Bây giờ tôi dám quả quyết rằng: Họ chỉ là những giáo dân rất đáng thương. Họ không chống phá Giáo Hội. Họ chỉ ước mơ giáo xứ, một hồng ân Giáo Hội ban cho chúng ta qua điều Giáo Luật 518.

— Thưa Cha, Cha nghĩ thế nào khi ĐGM San Jose nói họ chiếm cứ cơ sở Họ Đạo bất hợp pháp?

— Tiền của họ bỏ ra mua làm nơi thờ phượng và phát huy văn hóa Việt Nam. Họ có quyền được hưởng. Trước mặt Chúa và trước pháp luật họ không mắc lỗi gì cả. Còn việc chiếm cứ bất hợp pháp là điều vu khống. Vì khi bắt hai cha phó đi, cơ sở đó vô chủ. Hơn nữa, khi Linh mục Boyle vào khóa cửa phòng của hai cha phó, ngài còn căn dặn ông Trần Công Thiện phải coi sóc cẩn thận. Vì thế họ không chiếm của ai cả. Họ phải giữ gìn tài sản của họ, do mồ hôi nước mắt của họ tạo nên cơ sở đó. Biết đâu bàn tay “phù thủy” thâm độc nào đó dùng kẻ gian phi đến đốt phá cơ sở đó. Lúc ấy bảo hiểm bồi thường. Bồi thường cho ai, chắc chắn cho ĐGM DuMaine vì Ngài đứng tên trên giấy tờ. Giáo dân chỉ còn hai bàn tay trắng. Mồ hôi nước mắt của họ đổ ra trong 12 năm nay đều đổ xuống biển.

— Thưa Cha, Cha nghĩ thế nào khi ĐGM nói: “ĐGM, các viên chức, và nhân viên đã bị ngăn chặn không được vào Họ Đạo” hoặc “Các linh mục vẫn còn bị những chống đối, ngăn cấm không cho vào cơ sở Họ Đạo”?

— Vu khống! Đại vu khống!

Liên biết không? Mỗi khi dự thánh lễ tại nhà thờ Chánh Tòa do ĐGM DuMaine chủ sự ra, các giáo dân, nhất là các cụ già, người thì quì xuống hôn nhẫn, người thì cố nín tay ĐGM khóc lóc xin rằng:

“Xin Đức Cha thương, trả lại hai Cha Phó cho chúng con. Xin Đức Cha mở lại lễ bằng tiếng Việt Nam cho chúng con. Xin Đức Cha mở lại lễ bằng tiếng Việt nam cho chúng con. Xin Đức Cha thương ban ơn đặc biệt là cho chúng con được đón hai Cha Phó về làm phúc trong mùa chay này...”

Đức Giám Mục trả lời:

“Yes, I will. I will. I will...”

Rồi nhân dịp Đại Lễ Giáng Sinh, và dịp Tết Nguyên Đán. Giáo dân tổ chức Đại Lễ Cầu Nguyện Hòa Giải. Họ gửi thư với lời lẽ rất trang trọng, rất khẩn nài mời từ ĐGM trở xuống đến cả nhóm Dương Gian phá phách, kể cả Linh Mục Dương nữa, nhưng các Ngài không thèm về, cũng không thèm trả lời. Điều này đã được giới truyền thông tại Hoa Kỳ bình luận và loan truyền khắp Thế Giới và ĐGM thiếu thiện chí trong việc hòa giải, bỏ lỡ một cơ hội ngàn vàng v.v...

Thế rồi, nhân dịp ĐGM dự tiếp tân tại Hội Chợ Tết Đinh Mão vừa qua, TS Trần An Bài khẩn mời ĐGM DuMaine đến thăm gian hàng của CĐCGVN, ĐGM đã từ chối và cử Linh Mục Boyle đại diện nhưng TS Trần An Bài cố van nài, sau cùng Ngài mới chịu tới. Khi Ngài đến, những tràng pháo tay vang lên không ngớt. Rồi những cử chỉ triu mến, kính cẩn dâng lên Ngài như tặng hoa tươi, gắn phù hiệu danh dự lên áo Ngài. Tình Cha Con đầy thấm thiết. Thật là niềm vui không ngờ đến với giáo dân.

Sau đó ông Trần Công Thiện, với lời lẽ đầy khiêm tốn, biết ơn, triu mến viết thư cảm ơn Ngài về sự thăm viếng đó. Mọi người ai ai cũng hớn hởi về thái độ của Ngài và hy vọng chứa chan trong lòng mọi người.

Với những tâm tình, thái độ kính mến Ngài như vậy. Nhưng Ngài vẫn làm ngơ rồi lại còn nói: cản trở... ngăn cấm... chống ngại vật giữa ĐGM và giáo dân. Tại sao Ngài lại nói như vậy được nhỉ? Ngài muốn nói gì với giáo dân cũng được. Ngài muốn gặp giáo dân ở đâu, và lúc nào cũng đều dễ dàng cho Ngài. Giáo dân luôn luôn khát vọng được

gặp Ngài đã 9 tháng qua, nhưng Ngài cố tình tránh né. Bằng chứng là những lần giáo dân gặp Ngài tại nhà thờ chánh tòa sau thánh lễ, Ngài đều trốn lẹ vào trong. Những lần đại diện giáo dân đến họp với ĐGM, Ngài cũng đều tránh. Bây giờ Ngài lại nói: Ông Thiện và phe nhóm của ông là chống ngại vật, không phải là nhịp cầu để cảm thông giữa Ngài và giáo hữu Việt Nam. Tôi phì cười, khi đọc câu này. Vì ông Thiện và nhóm của ông lấy quyền lực nào mà cản trở Ngài với giáo dân Việt Nam được. Ngài phải trả lời trước mặt Chúa về những lời này. Rồi bây giờ Ngài không ngần ngại vu khống cho họ có mưu đồ chính trị. Ngài chỉ vu oan thối, Ngài không trưng được bằng chứng nào, dù chỉ một bằng chứng rất nhỏ. Họ tổ chức đại lễ cầu nguyện hòa giải mời Ngài đến, Ngài không đến rồi Ngài lại nói: biểu dương lực lượng chính trị.

Giờ đây Ngài lại cứ than vãn là chính sách của Ngài bị xuyên tạc, bị bôi nhọ, bị vu khống. Văn thư của Ngài bị cắt xén, không ai giải thích. Nói như vậy, nhưng Ngài không nêu lên, hoặc trưng được bằng chứng nào để cho giáo dân tin. Còn chính sách của Ngài đối với giáo dân Việt Nam, được sự hỗ trợ đặc lực của Linh mục Dương hiện nay cả thế giới đều biết rồi. Còn ước nguyện của giáo dân đến nay hầu hết ai cũng nhìn nhận là chính đáng. Chỉ tiếc thay cho nhóm dương gian cứ mất công, tốn của vu khống là Cộng Sản, là ly khai, là phá Giáo Hội. Phe nhóm này hèn nhát không dám nói lên sự thật. Một sự thật rất tốt đẹp cho giáo dân Việt Nam nhưng lại phật ý ĐGM DuMaine.

Vì thế giáo dân cần phải minh định lập trường của họ kéo bị các đảng bậc vị vọng vu oan cho họ. Hơn nữa những người ở xa hoặc thiếu thận trọng đều dễ bị đầu độc lắm.

Còn về việc họ khước từ Linh mục Dương làm chánh xứ không phải là vô căn cứ, vô bằng chứng như lời ĐGM đã nói. Trái lại, trên thực tế họ đã trưng những bằng chứng thực chính xác. Điển hình là báo CN số 1 trang 23, số 5 trang 11-20 và số 15 trang 19-26. Đây là những bằng chứng cụ thể mà Linh mục Dương không thể chối cãi hoặc giải thích cách nào được. Ấy là chưa nói tới những nhân chứng sống mà Linh mục Dương nhờ đi phát thư rơi của Ngài để bôi xấu Cha Tịnh. Tiếc thay cho Ngài là những người này đều từ chối, và còn cho Ngài một bài học để đời nữa. Điển hình như bà H, bà T, cha H. Đặc biệt là bà H, bà cụ này trước đây rất quý linh mục Dương, nên phe nhóm

của Ngài thường tới đây trò chuyện, rồi sản xuất thư rơi, thư nặc danh tại đây. Nhưng sau khi bị bà H "moral" cho một trận, các Ngài rút về căn cứ, đó là nhà ông VL. Rồi cũng chính bà H này đích thân đến nhờ bà cố cha T để nhờ bà cố khuyên linh mục Dương về Họ Đạo trước một tuần lễ để Cha Tịnh giới thiệu Ngài với BCH và với giáo dân. Nhưng Linh mục Dương một mực từ chối. Nhân chứng thứ hai là ông L. Ông L cùng quê với Ngài, khi Ngài đến móc nối ông L để nhờ ông L giúp Ngài khi Ngài về nhận Họ Đạo. Ông L cũng khuyên Ngài nên về vui vẻ với Cha Tịnh vì Cha Tịnh đang chờ. Nhưng Linh mục Dương còn nói:

— "Tôi việc gì phải về vui vẻ với ông cha Tịnh. Việc đầu tiên tôi về Họ Đạo là tôi giải tán BCH dân cử đương nhiệm. Kế đến là tôi phế thải lớp người già và trung niên, chỉ dùng toàn giới trẻ hay thiếu nhi. Đức Cha cho tôi về, tôi chỉ cần Đức Cha mà thôi".

Ấy là chưa muốn nói tới 16 nhân chứng sống biết quá rõ cá tính và kế hoạch của linh mục Dương (CN số 14 trang 8-12)

Còn việc LM Dương thích làm việc với giáo dân Mỹ, đó là ý muốn của Ngài. Tại sao Ngài muốn như vậy ĐGM DuMaine lại ép buộc Ngài phải làm việc với giáo dân Việt Nam? Còn khả năng của Ngài có sở trường về họp lên, rồi thư rơi, thư nặc danh, điều đó không phù hợp với giáo dân Họ Đạo.

Một điều tức cười hơn nữa là ĐGM không dám can đảm nhìn nhận BCH dân cử đương nhiệm là một thực thể. Một thực thể không thể chối cãi được. Vì mỗi khi BCH nhiệm kỳ trước sắp hết hạn, trên tờ Thông Tin hàng tuần của Họ Đạo đã thông báo và kêu mời các giáo dân đủ tiêu chuẩn theo bản NỘI QUY của Họ Đạo, ra ứng cử hoặc được đề cử vào BCH. Rồi đến ngày giờ bầu cử, các giáo dân trên 18 tuổi đều được tham dự cuộc bầu phiếu trực tiếp và kín trong một thánh lễ tại một nhà thờ theo lịch trình đã được ấn định rõ rệt trên tờ Thông Tin.

Khi cuộc bầu phiếu chấm dứt, đại diện các tầng lớp giáo dân lên cung thánh để kiểm phiếu trước sự chứng giám của linh mục chủ tế và của toàn thể giáo dân tham dự thánh lễ lúc đó.

Sau đó linh mục chủ tế cũng như đại diện các giáo dân cùng ký biên bản kết quả cuộc bầu phiếu...

Dĩ nhiên không một cuộc bầu phiếu nào trên

Thế Giới (kể cả nước Cộng Sản) một ứng cử viên nào đạt được 100% số phiếu. Đó là chuyện không bao giờ xảy ra.

Nhưng không phải như vậy mà ĐGM nói được rằng: BCH dân cử đương nhiệm không đại diện cho cả Cộng đồng Công giáo VN tại San Jose. Hơn nữa lại cứ nói rằng: Nhóm chống đối chỉ là thiểu số.

Vậy xin ĐGM cho phép tổ chức một cuộc bầu cử BCH khác (nếu cần nhờ chính quyền giữ an ninh để khỏi bị đe dọa) với đường lối tự do dân cử, chứ đừng cưỡng bách kiểu:

"Cha đặt đâu, con phải ngồi đó"

Còn ĐGM nói rằng:

— "Sự kính phục và tín nhiệm mà họ (BCH) đã chiếm được nơi giáo dân thì ngày nay rõ ràng họ (BCH) đã phản bội và làm mất".

BCH hiện nay lúc nào cũng đứng về phía giáo dân, nên điều này làm mất lòng ĐGM chứ không mất lòng giáo dân như ĐGM vừa nói. Họ chỉ phản bội giáo dân khi nào họ trở thành linh mục Dương thứ 2.

ĐGM nói tiếp:

— "... tôi đã cố gắng rất lâu để giao tiếp với nhóm người này (BCH) và qua họ (BCH) để đến với giáo dân... tôi sẵn sàng đón nhận bất cứ cuộc hội họp nào gồm tất cả đại diện của toàn thể Cộng đồng... có triển vọng giải quyết sự chia rẽ đáng buồn và đau thương này".

a. Ngài không bao giờ muốn gặp BCH cũng như giáo dân. Ngài nói dối.

b. ĐGM DuMaine đã chính thức Ký Văn Thư thiết lập bao nhiêu họ đạo cho CĐCGVN tại San Jose?

Vì thế những ai là những đại diện chính thức, hợp lý, hợp pháp để Đại Diện cho giáo dân tại San Jose. Xin ĐGM tự suy xét lại.

c. Ai là nguyên nhân trong các nguyên nhân gây nên sự chia rẽ đáng buồn và đau thương này?

Chính là Linh mục Dương và phe nhóm của Ngài.

Xin ĐGM DuMaine cũng nên suy xét lại.

Anh An ạ! Câu chuyện đang hấp dẫn thì có khách vào, hơn nữa em phiền Ngài cũng lâu rồi, nên em từ biệt Ngài ra về với lòng lâng lâng vì biết thêm nhiều sự thật.

À! Anh An nhớ gửi cho em cuốn băng ƯỚC MƠ GIÁO XỨ nhé. Anh An đừng tiếc 15 dollars hơn tui em nhé. Nếu không là em nghỉ chơi anh An ra.

Nhớ viết thư kể tiếp chuyện Cộng đồng CG bên đó cho em nghe nữa...

Hà ạ! Ai ngờ trước đây Liên kết án giáo dân bên này dữ lắm, nhưng đến nay đã biết sự thật nên cũng hăng "tiết vịt" lắm.

Hà hỏi anh về lá thư đề ngày 27-3-87 của Cha Nguyễn Văn Tịnh gửi cho Linh mục Dương.

Sau khi anh đọc kỹ lá thư này anh nhận xét như sau:

1. Cha Tịnh nhờ ơn Chúa soi sáng nên Ngài đã nhìn thấy "CÁI XÃ" ở mắt Ngài. Còn linh mục Dương ngoan cố không muốn nhìn "CÂY CỔ THỤ" trên 100 năm trước mắt mình. Nếu Ngài muốn nhìn thấy thì giáo dân nơi đây đâu còn phải đau khổ triền miên như thế này.

2. Khi linh mục Dương nhận được lá thư này, Ngài có cảm tưởng như kẻ sắp chết đuối túm được phao, nên Ngài cho phổ biến trên báo chí của Ngài. Không hiểu Ngài phổ biến như vậy có được phép của Cha Tịnh không? Nếu không thì Ngài là hạng người như thế nào nhỉ?

3. Cha Tịnh viết thư cho Ngài với lời lẽ khiêm tốn như vậy, không biết Linh mục Dương có đủ lịch sự, và lời văn để viết thư trả lời Cha Tịnh không? Nếu có, sao không thấy phổ biến trên báo chí của phe nhóm Dương gian? Nếu không thì Linh mục là!!!!

4. Nhiều người đều cùng quan điểm rằng: nếu linh mục là con người hiểu biết Ngài sẽ đau đớn về lá thư lắm...

À! Anh đã đặt mua 5 cuốn băng ƯỚC MƠ GIÁO XỬ, nhưng vì số lượng lên cao quá nên chưa về kịp. Khi nào hoàn thành anh sẽ gửi cho em ngay. Đừng vội vàng hờn dỗi như vậy nữa.

Anh sẽ cố gắng tối đa viết tiếp cho em khi nào có thể được, chứ anh đâu có thể bỏ bê được. Hiểu cho anh nhé.

Nguyện chúc em hưởng mùa PHỤC SINH tràn đầy ơn Chúa, và cùng hướng về Cộng đồng cũ của em để dâng lên Chúa lời: Aleluja! Aleluja.

Thân ái

Đừng bao giờ quên Cộng Đồng cũ của em trong giờ kinh nguyện.

LÊ ĐỨC AN

BÀN TAY

Bàn tay năm ngón thon dài,
Bàn tay lựa chọn rẽ hai nẻo đường.
Bàn tay thách thức Đại Dương,
Bàn tay phá ngục, tìm đường tự do.
Bàn tay xây dựng, điểm tô,
Bàn tay dựng lại cơ đồ Việt Nam.
Bàn tay tắt tưới, cơ hàn,
Bàn tay đóng góp nên giang sơn này.
Bàn tay tụ họp về đây,
Bàn tay mời gọi tháng ngày đoàn viên.
Bàn tay trang trải bút nghiên,
Bàn tay ước vọng dưới trên thuận hòa.
Bàn tay cắt cỏ, quét bờ.
Bàn tay rút ruột tâm tư, trả đời.
Bàn tay vượt lệ đầy vơi,
Bàn tay ôm ấp tình người đồng hương.
Bàn tay ký cốp đồng lương,
Bàn tay viên gạch giáo đường cho dân.
Bàn tay xoa dịu bản khoãn,
Bàn tay băng bó những ân oán đời.
Bàn tay vun đắp tình người,
Bàn tay làm lũi, ngược xuôi, võ về.
Bàn tay vượt thoát bến mê,
Bàn tay mở rộng lối về với nhau.
Bàn tay vẽ ảnh bờ câu,
Bàn tay ngăn chặn điều hâu, hận thù.
Bàn tay bắc nhịp đôi bờ,
Bàn tay dẫn dắt trẻ thơ về nguồn.
Bàn tay lau lệ sầu tuôn,
Bàn tay tái lập những buồn, bản mờ.

LÊ THỊ NHU HOA.

TRANH ĐẤU XÂY DỰNG II

Ngày 30 tháng tư năm 1987

Mười hai năm trước cũng vào ngày hôm nay, chính quyền Cộng Hòa Việt Nam đã bị rơi vào tay những người cộng sản. Mười hai năm dân tộc Việt sống trong uất nghẹn đau thương. Tiếng kêu than vang dội trong lòng người Việt khắp năm châu. Từ Tây Bá Lợi Á giá băng, đến những trại Đầm đùn ngoài Bắc, dài xuôi vào Nam, những người con đất Việt sống những ngày khổ nhục đắng cay, để rồi chết trong tức tưởi không yên. Ngoài khơi biển Đông Hải ấy, đã có không biết bao nhiêu người Việt đã nghỉ yên dưới lòng biển. Hỏi Thượng Đế rằng dân tộc ấy có tội gì mà phải chuốc lấy cảnh đọa đày ấy? Bài học của mười hai năm trước đã phải trả với tất cả nỗi đau thương, nhọc nhằn của dân tộc. Một hòa đàm Ba Lê của năm 1973, để che đậy mộng đồ xâm chiếm của Cộng Sản quý quyết Miền Bắc, đã ru ngủ những người nhẹ dạ, làm suy nhược tinh thần chiến đấu của các đồng minh Việt Nam Cộng Hòa, để rồi chiếm trọn Miền Nam vào ngày 30 tháng 4, năm 1975. Bây giờ, một đoạn trong bài học ấy đang tiếp diễn trong Địa Phận San Jose.

Trong cuộc tranh đấu để có được một cuộc sống bình đẳng như những người công giáo địa phương, sau những tháng ngày Giáo dân Công giáo Việt Nam gắng sức chống lại những bất công đè nén từ Tòa Giám Mục San Jose, và ngăn ngừa sự quấy phá của nhóm anh em ủng hộ Đức Cha, giáo dân đã dương cao lá cờ CHÍNH NGHĨA, và luôn luôn mang một tâm hồn cởi mở để tiến đến sự hòa giải với Tòa Giám Mục. Nhưng muốn Hòa Bình vì cần có Hòa Bình là một chuyện, song Hòa Bình để CHÍNH NGHĨA bị tiêu diệt như bài học trên thì là chuyện khác. Kinh nghiệm bản thân trong quá khứ với Tòa Giám Mục đã cho thấy quá rõ về tinh thần hòa giải thiếu thành thực của Tòa Giám Mục. Hai lần Tòa Giám Mục mời đến họp là hai lần đến để nhận chỉ thị, nhận mệnh lệnh để thi hành, và luôn luôn Tòa Giám Mục không cần biết đến những ý kiến, những lời thỉnh nguyện, cũng như lòng thiện chí hòa giải của giáo dân. Tòa Giám Mục chỉ luôn luôn mang tinh thần độc đoán quyết

định, và buộc giáo dân phải là những phần tử thụ động chỉ biết nghe theo lệnh. Hòa đàm như thế không thể gọi là một buổi hòa đàm. Bởi vì Tòa Giám Mục thiếu tinh thần tương nhượng: Cho nên từ trước tới nay bất cứ cuộc họp nào với Tòa Giám Mục đặt ra, đều mang một kỹ thuật che đậy sự bất thiện chỉ giải quyết của Tòa Giám Mục.

Trong lá thư đề ngày 21 tháng 4 năm 1987, ĐGM mời gọi giáo dân tiếp cử hai hoặc ba người đại diện giáo dân, đến ngồi họp với một LM Tổng Quản đại diện Tòa Giám Mục cùng với hai người đại diện nhóm anh em ủng hộ Đức Cha. Đã gọi rằng buổi họp để tìm ra những phương thức giải quyết những bất đồng giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, thì vấn đề ở đây là Tòa Giám Mục và ba vị được giáo dân tiến cử đến họp có quyền quyết định hay chấp nhận mọi điều kiện thiết yếu đưa ra từ hai bên, để đi đến hòa giải. Còn thành phần được Tòa Giám Mục dựng nên để ủng hộ, thì từ nguyên thủy, những người anh em đó tuyệt đối không có một tư cách hay thẩm quyền để đưa ra một quyết định thay cho Tòa Giám Mục cũng như cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam. Tòa Giám Mục nói rằng bản chất của anh em đó là đại diện cho những người ủng hộ Đức Cha. Như thế cũng có nghĩa là đại diện cho tất cả những vị LM ủng hộ chính sách đồng hóa của Đức Cha, trong đó có cả hai vị chủ tịch liên đoàn và chủ tịch miền, LM Thiệp và LM Dương. Không biết rằng hai vị đại diện nhóm anh em ủng hộ Đức Cha đó có xin phép và nói thông qua các vị LM đó chẳng? Nhưng dù thế nào đi nữa, thực chất của họ cũng chỉ nằm trong sách lược của Tòa Giám Mục. Họ được tạo ra bởi Tòa Giám Mục mang tính chất chia rẽ chống đối nhau, đồng thời đặt thành một điều kiện phải đoàn kết mới cho giáo xứ. Chỉ một điểm căn bản này, cũng chứng tỏ Tòa Giám Mục có ác ý, không muốn thành lập giáo xứ cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose. Đồng thời cũng nói lên thực chất phá hoại của nhóm anh em ủng hộ Đức Cha, một bản chất khuấy động cộng đồng trong những năm tháng trước, đồng thời làm trì trệ sự phát triển của Cộng Đồng Công Giáo nói riêng và của dân tộc Việt nói chung.

Trong sự huy động cuộc tranh đấu xây dựng

dưới ánh sáng của CHÍNH NGHĨA, giáo dân một mặt tranh đấu cho thỉnh nguyện thành lập Giáo xứ Thể nhân để có thể bảo tồn những văn hóa vô giá của họ; đồng thời mặt khác, họ cùng một lúc xây dựng một Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, một cộng đồng với đúng danh nghĩa CÔNG GIÁO, sẵn sàng tiếp đón tất cả những người công giáo Việt Nam trong hoàn vũ. Chí hướng tranh đấu của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam vì đó rất phong phú và rất sâu sắc. Quả thật, họ đúng là con người, một con người biết suy xét và hành động. Tuy nhiên, họ cũng bị một số nhỏ người vì thiếu suy nghĩ cẩn thận, nên cho họ là những con người rời đạo, ly khai, phản công giáo (anticatholics), hay chống đối hàng giáo phẩm; bởi vì, họ không chịu cúi đầu vâng phục tuyệt đối quyền chức của Giám Mục Pierre DuMaine, trao tất cả những quyết định về sự tồn vong của họ và con cháu họ cho một vị Giám Mục đầy lòng tự ái chỉ lo đề cao chức vị cá nhân của Ngài, và lạm dụng quyền chức để đàn áp, chà đạp lên nhân phẩm của con người. Giáo Hội Công Giáo đã bị hướng dẫn sai lạc bởi những Chủ Nghĩa Đạo Hóa (Clericalism) trong quá khứ.

Chủ nghĩa đạo hóa là một chủ nghĩa của các giáo sĩ tự cho mình có quyền quyết định tất cả những sinh hoạt của các tín đồ, và coi các giáo dân chỉ là những phần tử thụ động, và giáo dân chỉ là một khí cụ của hàng giáo phẩm. Xa hơn nữa, những sinh hoạt của giáo dân phải đặt dưới quyền hướng dẫn và cai quản của hàng giám mục và các linh mục. Nhưng vào thế kỷ 19 sang thế 20, Giáo Hội Công Giáo đã đưa ra một chủ thuyết phản chủ nghĩa đạo hóa (anticlericalism) vào những nước công giáo Tây Phương; sự việc này được gọi là một hiện tượng khác thường xảy ra trong Giáo Hội. Chủ thuyết phản chủ nghĩa đạo hóa (anticlericalism), thực sự có nghĩa là chủ trương phủ nhận một đức tin thuộc thời trung cổ đặt vào quyền hành của các giáo sĩ; một quyền hành trực tiếp quyết định tất cả những vấn đề thuộc về giáo dân, mà các hàng giáo sĩ nghĩ rằng các Ngài có quyền quyết định.

Cộng Đồng Vatican II đã xác quyết phủ nhận chủ nghĩa đạo hóa. Có nghĩa là giáo dân có quyền phán quyết về số phận sống đạo trong đời sống trần tục của họ, và các hàng giáo phẩm chỉ có quyền đề ra những điều thiết yếu và tổng quát về sinh hoạt của giáo dân chứ không thể đưa ra một quyết định cụ thể. Giáo Hội Công Giáo chủ trương cho giáo dân có một đời sống đạo thích hợp với đời sống trần tục của họ. Cộng đồng cũng đi xa

hơn nữa khi chống lại lẽ lối sống đạo thụ động của giáo dân. Cộng đồng khuyến khích sự thành lập những hội đoàn thuộc giáo dân trong mỗi giáo phận và trong mỗi giáo xứ. Nhưng lời khuyến khích trên đã tiến hành rất chậm, bởi lẽ những người công giáo đã không được chỉ dạy và huấn luyện cho quen với những quan niệm đó. Giáo dân tại Họ Đạo San Jose đã thấm nhuần tinh thần đó trong công cuộc tranh đấu xây dựng của họ.

Cùng thấm nhuần tư tưởng ấy và theo đà tiến bộ của nhân loại, Giáo dân từ từ thoát khỏi những đêm tối hậu tiến của một chế độ chuyên chế trung cổ độc quyền của Tòa Giám Mục. Vì trên đà tiến triển xây dựng cộng đồng, tự nhiên họ không thể chấp nhận những đầu óc hủ lậu của Đức Cha và nhóm anh em ủng hộ Ngài.

Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, nếu nói đến hòa giải với Tòa Giám Mục thì họ mong muốn hơn ai hết, vì khi đã quyết tâm tranh đấu để đòi hỏi những đặc ân của Giáo Hội dành cho họ, thì họ tranh đấu tới kỳ cùng, nhưng luôn luôn mở cửa để đón hòa bình. Mà hòa bình ở đây phải hiểu cho đúng nghĩa của nó. Một hòa bình có chính nghĩa, chứ không phải là một loại hòa bình bỏ cuộc, trá hình, giả tạo, hay dụng hoãn cầu mưu. Quan niệm hòa bình như thế cần phải được hiểu rõ ràng và sáng tỏ, để tránh những cạm bẫy của Tòa Giám Mục và những anh em ủng hộ Đức Cha lạm dụng xuyên tạc rằng giáo dân không có thiện chí hòa giải, để che đậy thực chất cố chấp không chịu giải quyết vấn đề của Đức Cha.

Giáo dân tranh đấu là vì những nhu cầu tối cần cho cuộc sống tâm linh của họ, cho nên cuộc tranh đấu này phải được xuất phát từ tâm linh của mọi người, và đa số giáo dân đều có trách nhiệm đứng lên tranh đấu, một cuộc **TRANH ĐẤU XÂY DỰNG**.

HÀNG NGÀN ĐỒNG BÀO VÙNG VINH tham dự ngày Quốc Kháng tại San Jose

SAN JOSE (KA) - Ngày toàn dân kháng cộng được ủy ban Liên Hội Người Việt Quốc Gia Bắc Cali long trọng tổ chức vào lúc 11 giờ sáng ngày thứ bảy 25-4 tại San Jose High School với sự tham dự với khoảng 1.000 đồng bào để ghi nhớ 12 năm ngày đất nước rơi vào tay bọn cộng sản vô thần, cũng như tìm một hương đi, những biện pháp ứng phó với hệ thống kinh tài của Việt cộng tại địa phương.

Chương trình mở đầu với phần lễ nghi quân cách truy điệu các anh hùng liệt sĩ do ông Lại Đức Hưng, tổng thư ký Liên Hội và cũng là cựu sinh viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam điều khiển. Lễ nghi đặt vòng hoa trước đài Tư Sĩ dẫn đầu với vòng hoa của Liên Hội do cụ Trần Hữu Phúc, nguyên chủ tịch hội Người Việt Cao Niên và Niên trưởng Bùi Đình Đạm và đại đức Thích Giác Lượng đặt trước lễ đài. Trong phần các Hội Đoàn tiếp nối đặt vòng hoa, người ta nhìn thấy có sự hiện diện của cộng đồng Công Giáo Việt Nam với đại diện của hai ông Trần Công Thiện và Trần An Bái. Hội Bạch Đằng với nguyên đô đốc Diệp Quang Thủy, Liên Minh Dân Chủ Đại diện cho Giáo Sư Nguyễn Ngọc Huy là ông Nguyễn Quan Vinh, Hội Khổng Quán với Hội Trưởng Lương Tấn Minh.

Ngày Toàn Dân Kháng Cộng đôi lúc cũng đã đạt đến cao điểm xúc động với tiếng Đả Đao Cộng Sản, Tiêu Diệt Hệ Thống Kinh Tài của Việt cộng, Việt Nam Muôn Năm, đôi lúc cũng làm cho người dự lâng lâng thẫn thờ về đất nước Việt Nam với những chiến đấu ca phục quốc do Ca Đoàn Kháng Chiến và Ca Đoàn Chính Nghĩa của cộng đồng Công Giáo gọi cho đồng bào nhớ lại Ca Đoàn của các Chính Huấn ngày nào. Cụ Trần Hữu Phúc đại diện Liên Hội Người Việt Quốc Gia Bắc Cali nhắc lại những nỗi thống khổ của đồng bào quốc nội phải gánh chịu suốt 12 năm nay như cả uất hận nghìn trùng, những xa cách nhớ thương về quê hương yêu dấu giờ đây đang bị đọa đày bởi những người cộng sản Việt Nam vô thần. Chị Trần Kim Phụng đại diện giới trẻ trong trình hoạt động đấu tranh của cộng đồng Việt Nam tại hải ngoại

trong 12 năm qua. Đồng bào cũng đã xúc động vỗ tay rền vang khi cựu Đại Tá Jim Strachan, một sĩ quan đã từng chiến đấu tại Việt Nam trong 5 năm và hiện nay là Phụ tá Điều Hành của nghị viên Tom Legan đã trình bày cảm nghĩ của ông, những cảm tình mà ông dành cho cộng đồng Việt Nam cũng như công cuộc phục quốc kháng chiến chống lại cộng sản Việt Nam. Nghi lễ ngày Toàn Dân Kháng Cộng kết thúc sau khi toàn thể đồng bào tiến lên lễ đài để đặt hoa trước Đài Tư Sĩ tưởng nhớ những anh hùng vĩ quốc vong thân, những đồng bào đã bỏ mình trên biển cả hay rừng sâu vì hai chữ Tự Do.

Chương trình hội thảo với đề tài: "Tiêu Diệt Hệ Thống Kinh Tài của Việt cộng tại địa phương" được diễn ra lúc 1 giờ 15 trưa cùng ngày tại Câu Lạc Bộ của San Jose High School.

Đúng như dự đoán, chương trình đã gây sôi nổi ngay từ giây phút đầu khi bước sang phần đặt câu hỏi. Đại diện Việt Nam Nhật Báo được mời phát biểu đầu tiên, đã làm cho Hội Thảo Viên xúc động khi ông nói trong sự nghẹn ngào về cảm nghĩ của một người quốc gia, của một tờ Nhật Báo đi tiên phong trong việc tố cáo trước dự luật Hệ Thống Kinh Tài của Việt cộng qua hình thức Đả Đao Việt Nam và qua âm mưu thâm độc và đầy xảo quyệt của Việt cộng là xử dụng ngay các phương tiện quảng cáo sản

có trong cộng đồng để phổ biến các hoạt động của họ để cuối cùng tờ báo lại bị kiện thưa chỉ vì đã dám nói lên sự thật. Hội Thảo Viên đã vỗ tay hoan nghênh nhiệt liệt tinh thần chống cộng cũng như can đảm của Việt Nam Nhật Báo. Nhiều Hội Thảo Viên sau đó đã lần lượt lên máy vi âm phát biểu cảm nghĩ cũng như quyết tâm đập tan hệ thống kinh tài của bọn cộng sản tại hải ngoại. Trong số những người phát biểu người ta nhìn thấy có các Hội Thảo Viên: Phạm Minh Quý, Hoàng Ngọc Văn, Vũ Huỳnh Trường ....

Buổi hội thảo đã kết thúc trong phần xây dựng khi tất cả mọi người đều đồng ý yêu cầu Liên Hội Người Việt Quốc Gia Bắc Cali nên tổ chức một Ủy Ban Bài Trừ Hệ Thống Kinh Tài của Việt cộng tại hải ngoại. Liên Hội Người Việt Quốc Gia sẽ đem vấn đề này ra thảo luận vào phiên họp hàng tháng vào đầu tháng 5 này. Việt Nam Nhật Báo sẽ theo dõi và tường trình mọi diễn tiến đến độc giả.

TỔ CHỨC THIÊN NGUYỆN CÔNG GIÁO VIỆT NAM TẠI SAN JOSE CHÍNH THỨC HOẠT ĐỘNG

SAN JOSE (KA) - Danh xưng tổ chức của những người công giáo Việt Nam tại họ đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo đã được đăng ký tại văn phòng Quốc Vụ Khanh March Fong Eu của Tiểu Bang California vào ngày 12-1-1987 nhưng mãi đến ngày 19-4 vừa qua, tổ chức này mới chính thức hoạt động khi bản nội quy với 9 chương và 31 điều được công bố và niêm yết tại số 685 đường Singleton, San Jose.

Được biết tổ chức này là một tổ chức thiện nguyện, bất vụ lợi, lấy việc duy trì và phát huy đời sống đạo đức theo truyền thống Việt Nam, việc bảo vệ Tổ chức quy định hai nghĩa vụ chính của hội viên là tuân giữ bản nội quy và đóng tiền niên liễm. Theo như quyết định của Hội Đồng Sáng Lập Viên, tiền niên liễm của mỗi Hội Viên thuộc Niên Khoa 1987 là 10\$.

Về quyền lợi Hội Viên được thụ hưởng, các giới quan sát nhận thấy có hai điều khoản đó là quyền lợi của Hội Viên khi lập gia đình hoặc khi qua đời sẽ được toàn thể Hội Viên cùng chung đóng góp giúp đỡ và lo lắng. Tất cả các hiện kim tăng dư này sẽ được Hội Đồng Quản Trị và Hội Đồng Sáng Lập Viên quyết định theo nhu cầu và ngân sách hàng năm.

Bên cạnh hai quyền lợi hấp dẫn đó, người ta thấy các Hội Viên còn được cung cấp miễn phí một dịch vụ cộng đồng như Đoàn tụ gia đình, thị thực chữ ký, Phiên dịch giấy tờ, thông dịch trước các cơ quan công quyền, được quyền tham dự các lớp dạy nghề: Điện Tử, Nấu Ăn, đánh máy, địa ốc, bảo hiểm, tìm việc làm, con em được dạy tiếng Việt và đặc biệt hơn cả là một số dịch vụ mua bán, Hội Viên sẽ được bớt từ 10 đến 40 phần trăm.

Theo như sự đề nghị của nhiều giới khác nhau, Hội Đồng Sáng Lập Viên đã quyết định đồng ý cho cả những người không phải là công giáo nhưng nếu cũng có những tâm tư, những quan điểm về vấn đề văn hóa dân tộc và truyền thống cơ quyền ghi tên gia nhập Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

Tính cho đến 9 giờ tối ngày 20-4-1987 đã có 1712 Hội Viên nộp đơn xin gia nhập Cộng Đồng Công Giáo với tình cách là Hội Viên hoạt động đó là chưa kể đã có 16 Hội Viên Danh Dự gồm một số Linh Mục và Nam Nữ tu sĩ một số nhân sĩ ở rải rác khắp Hoa Kỳ.

Được biết Cộng Đồng Công Giáo không phải là một tổ chức chỉ hoạt động hạn hẹp tại San Jose, California mà sẽ có những tổ chức ở rải rác khắp Hoa Kỳ cũng một danh xưng với những cơ cấu tổ chức riêng biệt về nội bộ địa phương nhưng sẽ cùng thống hợp trong đường lối chính sách chung và cứ mỗi hai năm sẽ có Đại Hội Toàn Quốc được tổ chức một lần để các đại biểu các nơi cơ dịp ngồi lại hoạch định chính sách và đường lối chung của Cộng Đồng.

Đơn xin gia nhập Cộng Đồng Công Giáo có thể liên lạc ở số (408) 224-8318 d. San Jose Ca hoặc lấy đơn tại 685 Singleton Rd. San Jose Ca 95111.

HAI THÀNH VIÊN CỘNG ĐỒNG VN BẮC CALI RỜI HK ĐI SINGAPORE TRỞ VỀ BIỂN ĐÔNG

• Tàu Ánh Sáng 2 sẽ khởi hành vào ngày 5-5- tới đây

SAN JOSE (KA) - Lúc 11 giờ 30 phút sáng ngày thứ năm 30-4-87 tại phi trường Quốc Tế San Francisco hai thành viên của Cộng Đồng Việt Nam Bắc Cali, Anh Nguyễn Kim Chung thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam và Anh Trần Minh Tài, Báo Thăng Mô, đáp chuyến bay mang số 01Y của Japan Airlines sang Singapore để thập tung con tàu Ánh Sáng II sẽ rời Cảng Singapore vào ngày 5/5 để vớt thuyền nhân tại biển Đông do Ủy Ban Báo Ngụy Giúp Người Vượt Biển tổ chức.

Được biết anh Trần Minh Tài, 43 tuổi, báo huynh của anh Trần Minh Lợi, chủ trương Biên Tập Báo Thăng Mô, trước khi rời San Francisco để lên máy bay đã tâm sự với đặc phái viên Việt Nam Nhật Báo: "30 tháng 4/1975 ngày hàng trăm ngàn đồng bào đã rời bỏ đất nước ra đi để tìm tự do thì cũng chính ngày hôm nay 12,

năm sau anh em chúng tôi mang tâm tư và tình cảm của đồng bào miền Bắc Cali như muốn san sẻ với những thuyền nhân ở biển Đông, muốn giúp đỡ, an ủi và làm những gì có thể được để cứu giúp đồng bào ruột thịt."

Anh Nguyễn Kim Chung, 30 tuổi, Phụ Tá Điều Hành Ủy Ban Xã Hội thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam. Anh Chung, cựu học sinh Trung Học Hồ Ngọc Cẩn, đến Hoa Kỳ từ năm 1975 là sinh viên Việt Nam đầu tiên và duy nhất tại trường Hàng Hải tiểu bang California từ năm 1979 đến năm 1983, tốt nghiệp với cấp bậc Thiếu Úy trong Hải Quân Hoa Kỳ và là sĩ quan Đệ Tam trong Hàng Hải, đã trải qua 3 chuyến thực tập hải hành tại Nam Châu Mỹ, Nam Thái Bình Dương và Tây Bắc Thái Bình Dương. Anh Nguyễn Kim Chung hiện mang cấp bậc Trung Úy Hải Quân Hoa Kỳ và hiện đang được đề nghị vinh

thăng Đại Úy. Trung Úy Hải Quân Nguyễn Kim Chung đã làm việc trên các tàu Cunard Princess, Pacific Northwest Explorer, USS Acadia và là sĩ quan Phòng Tạt trên tàu Hải Quân USS G. Philip.

Ngoài những sinh hoạt về hàng hải trên đây, anh Nguyễn Kim Chung còn là một Trưởng Bảng Rừng trong Liên Đoàn Hướng Đạo Diên Hồng và Thiếu Đoàn Nam Hải tại Santa Clara.

Trước khi lên máy bay của hãng hàng không Nhật Bản, anh Nguyễn Kim Chung đã tuyên bố như sau với đặc phái viên Việt Nam Nhật Báo: "Năm 1975 rời nước ra đi vì Cộng Sản bạo tàn, 1987 trở về lại vùng biển đầu yêu ở bên kia bờ đại dương để vớt những thuyền nhân cùng máu mủ Việt Nam, không còn nỗi xúc động nào hơn có thể diễn tả được vào buổi

sáng hôm nay nhất là khi tôi nhìn thấy được trên 30 thành viên của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã đưa tiễn tôi tận đến phi trường cũng như cả Cộng Đồng Công Giáo đã bảo trợ tài chánh và tinh thần cho cá nhân tôi cũng như trong công tác này." Khi hỏi anh hy vọng gì ở ngày trở về sau 60 ngày sắp đến? Anh Chung mỉm cười: "Tôi hy vọng Con Tàu Anh Sáng II sẽ vượt được thật nhiều thuyền nhân, sẽ có nhiều quốc gia cấp thêm Visa cho thuyền nhân và đặc biệt tôi cũng hy vọng hai thỉnh nguyện của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam sẽ được Đức Giám Mục DuMaine cứu xét và giải quyết toàn bộ để cộng đồng chúng tôi bước vào con đường xây dựng thật tốt đẹp tại miền Bắc Cali này. Và điều ước nguyện sau cùng của cá nhân tôi là sau 60 ngày nữa Việt Nam Nhật Báo cũng như Liên Hội Người Việt Quốc Gia Bắc Cali sẽ toàn thắng trong

chiến dịch đánh tan bọn kinh tài Cộng Sản cũng như khuyến khích Du Lịch và Gửi Tiền về Việt Nam."

Được biết chương trình Lễ Tiễn Đưa 2 thành viên của Cộng Đồng Bắc Cali đi vớt người Biển Đông sáng hôm nay tại phi trường Quốc Tế San Francisco được phối hợp tổ chức bởi Đài Truyền Hình Việt Nam (phát hình 10 giờ sáng Chúa Nhật), Đài Truyền Hình Rạng Đông, Báo Thăng Mỏ, Tuần Báo Chính Nghĩa, Việt Nam Nhật Báo, Ủy Ban Bảo Ngự Giúp Người Vượt Biển và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

Trước khi hai thành viên Trần Minh Tài và Nguyễn Kim Chung rời cổng 50 để lên máy bay, ông Trần An Bái, đại diện Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã tặng mỗi thành viên một bó hoa và đặc biệt đối với Trung Úy Hải Quân Nguyễn Kim Chung một số hiện kim tượng trưng để chi phí dọc đường.

Được biết chuyến bay 01Y của Japan Airlines sẽ hạ cánh lúc 3 giờ 40 chiều ngày 1/5/ tại phi trường Tokyo. Anh Tài và Chung sẽ nghỉ đêm tại khách sạn Narita, Tokyo, sẽ rời Tokyo lúc 1 giờ 30 chiều ngày 2/5 để đáp chuyến bay 719 của hãng Hàng Không Nhật Bản và đến phi trường Singapore lúc 7 giờ 15 tối ngày 2/5 và sau đó dừng ngày 5/5. Hai anh Tài và Chung sẽ tháp tùng con tàu Anh Sáng 2 ra khơi để cứu người Biển Đông.

Việt Nam Nhật Báo xin chúc mừng Tuần Báo Thăng Mỏ và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã đóng góp trong những nỗ lực cứu vớt thuyền nhân tị nạn và cầu chúc anh Trần Minh Tài, Trung Úy Hải Quân Nguyễn Kim Chung, những người hùng vẫn còn độc thân của Miền Bắc California gặt hái được nhiều kết quả trong công tác nhân đạo tại Biển Đông.

Việt Nam Nhật Báo sẽ theo dõi mọi diễn tiến và tường trình cùng độc giả trong những ngày sắp tới về công tác nhân đạo đặc biệt này.

Trung Úy Hải Quân NGUYỄN KIM CHUNG, thành viên Cộng Đồng Công Giáo VN, tình nguyện đi cứu giúp đồng bào thuyền nhân.

Tiến Sĩ TRẦN AN BÀI đang chúc người hùng vớt đồng bào biển Đông thượng lộ bình an.

Phái đoàn đại diện Cộng Đồng Công Giáo VN và thân nhân hai Anh NGUYỄN KIM CHUNG và TRẦN MINH TÀI chụp hình kỷ niệm tại Phi Trường San Francisco sáng ngày 30-4-1987.

CHUYỆN BÊN LỀ

Mỗi năm, tiếp theo mùa khổ nạn và Phục Sinh của Chúa Cứu Thế, là ngày Quốc Hận của dân Việt tỵ nạn đang sống tha hương trên khắp thế giới. Ngày 30 tháng 4 nhắc nhở mọi người tưởng nhớ đến quê hương, Giáo Hội Mẹ, và đồng bào đang đau khổ dưới chế độ cộng sản vô thần. Muốn người như một, hướng về quê hương với lời tâm niệm trước hồn thiêng sông núi: Mẹ Việt Nam ơi, chúng con vẫn còn đây!

NGƯỜI CÔNG GIÁO VIỆT NAM VỚI NGÀY QUỐC HẬN.

■ Giáo dân kể rằng từ ngày có tổ chức biểu tình tại San Jose nhân ngày Quốc Hận, năm nào người Công Giáo Việt Nam cũng tích cực tham gia. Huy hoàng nhất là năm 1982, Ca Đoàn Công Giáo với số ca viên trên 40 người, trong đồng phục màu trắng đã so tài với Đoàn Văn Nghệ Quốc Gia trong sắc phục màu nâu. Các bản chiến đấu ca đã làm trên 5 ngàn đồng bào tham dự phấn khởi: "Trên đầu súng quê hương, tổ quốc đã vươn mình..." Ngoài ra, Ban nhạc kèn đồng của Công giáo Nam Cali đã hòa tấu các bản nhạc hùng bất hủ của những ngày Quốc Kháng, các buổi duyệt binh kiêu hùng của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa....

■ Giáo dân kể rằng năm nay Công giáo cũng góp phần với Liên Hội Người Việt Bắc Cali tổ chức biểu tình kỷ niệm ngày tui nhục bỏ nước ra đi, tại sân trường trung học San Jose. Cộng đồng Công giáo Việt Nam đã lãnh phần thực hiện tất cả các biểu ngữ và tham dự với một số giáo dân đáng kể. Người ta ước định phân nửa số người trong cuộc biểu tình ngày hôm ấy là thành viên của Cộng đồng Công giáo Việt Nam với phù hiệu trên ngực. Ca đoàn Kháng chiến và Ca đoàn Công giáo được mệnh danh là Ca đoàn "Chính Nghĩa" đã phụ trách phần trình diễn nhạc hùng. Ca đoàn "Chính Nghĩa" đã nổi bật về lượng cũng như phẩm. GS Trần Công Thiện và Tiến Sĩ Trần An Bài đã đại diện ĐCGVN đặt vòng hoa trước Đài Tử Sĩ, bên cạnh ngọn lửa thiêng bùng cháy từng hồi.

■ Giáo dân kể rằng sau khi các bộ lão đại diện Cộng Đồng nói lên ý nghĩa buổi lễ, xướng ngôn viên thông báo cùng đồng bào: "Tại San Francisco trên 80 sinh viên Việt Nam đã khởi hành, đi bộ về San Jose, trong chương trình 'Đi cho đồng bào, đi cho Quê Hương' trong ngày Quốc Hận". Nghe tin này, một bà cụ trong Cộng đồng Công giáo khẽ bảo người bên cạnh: "Con em Chính Nghĩa của mình có trong ban tổ chức và cũng đi bộ, đổ mồ hôi lấy tiền gửi sang trại tỵ nạn Thái Lan."

■ Giáo dân kể rằng để ủng hộ tinh thần các anh em sinh viên thuộc gia đình Chính Nghĩa tham dự cuộc "đi cho đồng bào" một số phụ huynh tham dự phiên họp đêm thứ sáu 24 tháng 4, đã góp chung một số tiền là 120 Mỹ kim để các anh em gửi sang giúp đồng bào đang khổ cực với lời nhắn nhủ: "Các bác, các chú rất hãnh diện về nghĩa cử của các cháu và mong các cháu hiểu cho rằng giáo dân Họ Đạo đang có hằng trăm việc phải lo, hàng chục chương trình phải đóng góp thường xuyên. Do đó, số tiền kể trên tuy ít, song sự cố gắng và thiện chí của các cháu là một đóng góp lớn của 'Gia đình Chính Nghĩa' vào công cuộc trợ giúp đồng bào: Một miếng khi đói bằng gói khi no..."

THÁI ĐỘ NGOAN CỐ

■ Giáo dân kể rằng sau Thánh Lễ 10 giờ sáng Chúa Nhật 26 tháng 4, tại Nhà thờ Chánh Tòa, LM Eugene Boyle phát ngôn viên Tòa Giám Mục tươi cười đón nhận Tuần Báo Chính Nghĩa số 41. Ông mở ngay tờ báo, tìm hình để xem. Nhìn bức tranh không lời với đề tài “3 Không” nơi trang 16, ông chỉ vào nhân vật đang bịt miệng, rồi tươi cười nói: “Tao nè, số trước bầy vẽ hình tao còn đặc biệt nữa!”. Một giáo dân hỏi: “Chacó biết ‘3 không’ này là gì không?” – Biết chứ: “Không nghe, không thấy, không nói”. Như vậy, không cần lời, ai cũng hiểu bức tranh diễn tả thái độ ngoan cố của Tòa Giám Mục.

■ Giáo dân kể rằng ở đời có những người ngoan cố kỳ lạ: Không biết mà không chịu học, không biết mà không chịu hỏi hoặc nhờ người khác chỉ cho vì tự ái hay sợ người ta biết cái dốt của mình. Bàn về đề tài có tính cách thần học đăng trên Chính Nghĩa một số Linh mục rất thích vì những bài nghiên cứu đó giúp các Ngài bổ túc kiến thức. Tuy nhiên, có những Linh mục nặng thành kiến khinh miệt giáo dân, tự cho mình biết hết mọi sự, không cần đọc gì thêm nữa, nhứt là những tư tưởng phát xuất từ giáo dân. Cha giáo “Đâu là Sự Thật” có lần phát biểu một cách bừa bãi: “Đọc làm gì cái thứ đó, viết gì viết, nó cũng chỉ là một thẳng giáo dân”! Đúng là củ chỉ của con đĩ điếu khù khờ chui đầu xuống cát để không phải nhìn thấy sự thật.

■ Giáo dân kể rằng thái độ ngoan cố của Cha Dương liên hệ mật thiết với thể cớ lưng cọp của Tòa Giám Mục. Cha Dương đang nhờ một số thân hữu biện minh cho đức vâng lời của mình và lên án giáo dân tranh đấu là phản Giáo Hội. Khi có thể lục và tiền bạc, người ta có thể vận động đủ kiểu, mua chuộc đủ hạng người, tạo cảnh anh em trong nhà bôi mặt đá nhau, nhưng không thể đổi đen thành trắng. Chỉ tội cho nhóm thiểu số vong bản nhẹ dạ bị lợi dụng làm công cụ cho chính sách kỳ thị và bất công làm cho Mẹ Việt Nam càng thêm tủi nhục và đau khổ nhân ngày Quốc Hạn 30 tháng 4

CÂY MUỐN LẶNG GIÓ CHẰNG ĐỪNG

■ Giáo dân kể rằng dường như Cha Tịnh đã bị méo mó nghề nghiệp khi cha đặt bút viết thư cho Cha Dương. Trước khi rời Họ Đạo cha đã tổ chức 4 khóa Canh Tân liên tiếp để gọi là thánh hóa tâm

hồn giáo dân. Trong tinh thần “Canh Tân” cha đã nhận lỗi mình trước để mở đường cho cha Dương xét lại các hành động trong quá khứ và hiện tại; nài nỉ cha Dương cho đăng bức thư để bêu xấu, lại còn xúi đàn em đánh cha Tịnh tơi bời trên tờ Đức Tin”.

■ Giáo dân kể rằng trong dịp Tết Đinh Mão, sau khi thăm viếng San Jose trở về, LM Mai Thanh Lương, Cựu Chủ Tịch Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam có viết thư cho Đức Giám Mục DuMaine đề nghị tổ chức một khóa Canh Tân đặc biệt và mời hai cha Lê Quang Hiền & Trần Cao Tường về thuyết giảng để mong hàn gắn các vết thương lòng trong giáo dân hầu đi đến hòa giải. Không biết cha Dương phản ứng thế nào mà Tòa Giám Mục lại làm thinh trước đề nghị xây dựng như vậy. Thái độ thù hận của Cha Dương đối với Cha Tịnh chứng tỏ Ngài không biết, không tin, và không thêm “Canh Tân”; không muốn “Canh Tân” thì không thể là chánh xứ được.

■ Giáo dân kể rằng Cha Cựu Chủ Tịch Liên Đoàn còn đề nghị tái lập sinh hoạt bình thường tại Họ Đạo, gửi cha Dương nơi nào đó nhưng không thể cho về Họ Đạo NVCTTĐ vì sẽ khổ cho dân và hại cho chính bản thân Ngài, song Đức Giám Mục không chấp nhận. Tội nghiệp hai cha phó, Đức Giám Mục đã công bố tái lập Thánh Lễ Việt Nam đã hai tháng rồi mà cha Dương vẫn chưa cho phép các Ngài làm lễ cho giáo dân tại bất cứ nơi đâu. Các Ngài còn bị cha Dương, ý quyền, tố cáo bất công trước mặt Tổng Quản là không tích cực phục vụ. Dĩ nhiên là Tổng quản đã ghi vào hồ sơ đen, chờ dịp thuyên chuyển!

■ Giáo dân kể rằng cha Dương và cha giáo rất hợp tính tình, vì cùng bản chất “môi thâm” nên có thể một ngày đẹp trời nào đó cha giáo thủ thủ với Đức Giám Mục: Chúng sinh Việt Nam không còn ai thích con, xin Đức Cha cho con đi giáo xứ. Đức Cha cử con thay thế cha Dương cũng được vì con biết cha Dương không có cách gì về được Họ Đạo”. Cha Dương chắc cũng không phiền hà vì đàn em phải hy sinh cho thân thể đàn anh là chuyện thường. Đây là con đường rút lui trong vinh dự và huy hoàng nhất của cha giáo.

QUAN SÁT VIÊN

THƯ TÍN

LỜI TÒA SOẠN: Tuần báo Chính Nghĩa nhận được rất nhiều thư bạn đọc ở khắp các nơi gửi về hỏi về nhiều vấn đề khác nhau, đôi lúc cả những câu hỏi không liên quan gì đến vấn đề tôn giáo hay cuộc đấu tranh tại San Jose. Nhiều câu hỏi thuộc về kiến thức phổ thông hay văn kể. Nhằm mục đích thỏa mãn nhu cầu bạn đọc. Kể từ số này, Chính Nghĩa mở thêm mục THƯ TÍN. Nếu có những thắc mắc xin quý độc giả gửi về tòa soạn và bên ngoài bì thư nhớ đề: MỤC THƯ TÍN. Xin đa tạ:

Bà Nguyễn Thanh Vân (Livermore):

Có một số người tuyên truyền bảo là cuộc tranh đấu của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã đi quá xa, đã lập tổ hợp và ly khai với Giáo Hội Công Giáo. Tôi có đọc báo Chính Nghĩa của quý ông. Đôi lúc tôi cũng bị hoang mang không biết điều người ta nói có đúng không. Xin cảm ơn mấy ông.

Trả lời: Những người bảo là cuộc tranh đấu của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã đi quá xa những mục tiêu ban đầu là những người nguy hiểm, mâu thuẫn, không biết chỉ trích, không dám phê bình công cuộc tranh đấu mang đầy màu sắc dân tộc, đầy chính nghĩa của CĐCGVN tại San Jose nên họ mới nói như vậy. Chúng tôi có thể thách thức bất cứ ai, bất cứ tổ chức nào trung được bằng cứ, dẫn chứng được những sự kiện là cuộc tranh đấu của những người Công Giáo Việt Nam không nhằm hai thỉnh nguyện như đã đạo đạt suốt gần một năm qua.

Còn việc CĐCG đã đăng ký thành một Tổ Chức Thiện Nguyện (Corporation) là việc bắt buộc về mặt pháp lý quy định theo hiến pháp tại quốc gia này. Tất cả các cơ quan thiện nguyện đều phải đăng ký, ngay cả các Tòa Giám Mục của tất cả các Địa phận tại Hoa Kỳ này đều phải đăng ký để trở

thành Corporation để sinh hoạt là đều mang tính cách ly khai với Giáo Hội Công Giáo tại La Mã sao? Và nếu các địa phận lập Corporation không bị gán ghép là ly khai thì tại sao CĐCGVN đăng ký để trở thành một tổ chức thiện nguyện hợp pháp tại đây lại bị gán ghép là ly khai?

Ông Nguyễn Văn Hoạch (Santa Ana):

Đọc báo Chính Nghĩa số 41 với Bản Nội Quy của CĐCGVN được đăng tải và phổ biến, chúng tôi không hiểu nội quy này do mấy ông tự đặt ra hay dựa vào những bản nội quy của những tổ chức khác?

Mấy sắc dân khác, có sắc dân nào lập Corporation như CĐCGVN không?

Trả lời: Bản Nội Quy của CĐCGVN đã được cả một ủy ban gồm nhiều thành phần như: Luật Sư, Giáo Sư, Thẩm Phán, Bác Sĩ ngồi lại nghiên cứu, soạn thảo để hoàn thành Bản Nội Quy này. Bản nội quy này không dựa vào cũng như không bắt chước bất cứ một Bản Nội Quy của một tổ chức nào cả. Tuy nhiên quý vị trong Ủy Ban soạn Nội Quy đã đọc và nghiên cứu rất kỹ các loại nội quy của nhiều tổ chức khác nhau để đi tìm những tinh hoa có thể áp dụng được cho Cộng Đồng Việt Nam.

Còn câu hỏi về những sắc dân khác thì hầu như sắc dân nào cũng có Cộng Đồng và Corporation riêng. Chẳng hạn như Cộng Đồng người Tây Ban Nha, Ý Đại Lợi, Tây Đức, Mỹ Tây Cơ, Ba Lan... Cộng Đồng nào cũng thành lập những cơ quan thiện nguyện hay Corporation để phục vụ Cộng Đồng họ. Và hiện nay Cộng Đồng Ý Đại Lợi là một trong những Cộng Đồng mạnh nhất tại Hoa Kỳ.

Ông Trần Văn Sang (Modesto):

Tôi sang Mỹ từ năm 1978 và đã đi nhiều tiểu bang từ New York sang đến Connecticut, New Mexico, Texas và không đâu đẹp bằng California. Tôi theo dõi rất kỹ về công cuộc tranh đấu của đồng bào Công Giáo tại San Jose. Tôi thú thật là khâm phục quý vị vô cùng. Khâm phục về lòng quả cảm, sự hy sinh cũng như về sự khéo léo, tinh tường của quý vị. Bây giờ quý vị lại lo lắng cho tương lai của Cộng Đồng và thành lập một tổ chức quy mô hợp pháp. Tôi muốn gia nhập lắm nhưng lại không phải là Công Giáo, không hiểu có gia nhập được không? Có người bảo là được? Có người bảo là không? Xin được nghe sự giải đáp chính thức của quý vị?

Trả lời: Ngay từ lời mở đầu, Bản Nội Quy đã ý thức như sau:

“Việc duy trì và phát huy đời sống đạo đức theo truyền thống Việt Nam, việc bảo vệ văn hóa dân tộc và việc cổ võ tinh thần tương thân tương trợ là cần thiết”. CĐCGVN quan niệm rằng bất cứ ai có cùng chung quan điểm với CĐ về vấn đề bảo vệ văn hóa dân tộc, về tinh thần Phúc Âm làm tôn chỉ cho mọi hoạt động của Cộng Đồng thì đều có quyền gia nhập Cộng Đồng. Trong giai đoạn hiện tại, ông có thể liên lạc với Trụ Sở của Cộng Đồng đặt ở số 685 Signleton Rd. hoặc ở báo Chính Nghĩa số 41 trang 35 để lấy Đơn Gia Nhập. Điền xong xin ông gửi về địa chỉ trên. Thân.

Đoàn Hùng Minh (Fresno):

Tôi theo dõi cuộc tranh đấu của CĐCGVN từ tháng 12 đến nay. Ở Fresno chúng tôi cũng có Cộng Đồng Công Giáo nhưng chúng tôi thấy giáo dân ở San Jose tổ chức hay quá. Chúng tôi cũng muốn tổ chức một Corporation y như quý vị ở San Jose như vậy có được không? Quý vị có cách nào giúp chúng tôi không?

Trả lời: Chương 3 điều 11 quy định CĐCGVN được tổ chức theo đơn vị căn bản là KHU, gồm ít nhất là 25 hội viên do một Trưởng Khu và một hay nhiều Phó Trưởng Khu điều khiển do các hội viên trong khu bầu lên. Và các khu trong một Giáo Phận hợp thành Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam được sự hướng dẫn của một Ban Chấp Hành.

Quý giáo dân ở Fresno cứ mỗi khu vực có 25 giáo dân có thể hợp thành khu và nhiều khu hợp lại sẽ tạo thành CĐCGVN Fresno. Tương quan giữa CĐCGVN San Jose và CĐCGVN Fresno là tương quan giữa hai Cộng Đồng với hai địa phương với

cơ cấu tổ chức nội bộ khác nhau nhưng sẽ thống hợp đường hướng chung trong công tác xây dựng một Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam hải ngoại vững mạnh. Nếu CĐCGVN Fresno cần sự hỗ trợ gì xin liên lạc với CĐCGVN và chúng tôi sẽ có những chuyên viên đủ mọi ngành để giúp CĐCGVN Fresno đạt được mọi ý nguyện trong tiến trình xây dựng Cộng Đồng.

Bà Trần Thị Hồng (Sunnyvale):

Tôi ủng hộ Chính Nghĩa mặc lâu rất ít đi họp vì bận đi làm, ham overtime quá. Kiệt sức bây giờ, lúc có job thì cứ làm, chứ không nhiều lúc thất nghiệp dài thì chết mất.

Vào sở làm nghe nói CĐCGVN sẽ giúp đỡ tiền tống táng nếu hội viên của Cộng Đồng qua đời. Điều đó có đúng không?

Trả lời: Thưa bà, đúng. Theo như chương trình hoạch định, CĐCGVN sẽ giúp một phần tiền để lo tống táng cho hội viên qua đời cũng như hàng năm sẽ xin lễ cho hội viên. Số tiền giúp đỡ cho gia đình mỗi hội viên quá cố còn tùy thuộc vào sự quyết định của Hội Đồng Quản Trị và Hội Đồng sáng lập viên. Nhưng cho đến giờ phút này thì Ủy Ban Nghiên Cứu Quyền Lợi của hội viên đang soạn thảo một dự án có thể giúp đỡ mỗi hội viên qua đời từ \$5,000 đến \$10,000 mỹ kim.

CHÂN DUNG CHIẾN SĨ VONG BẢN

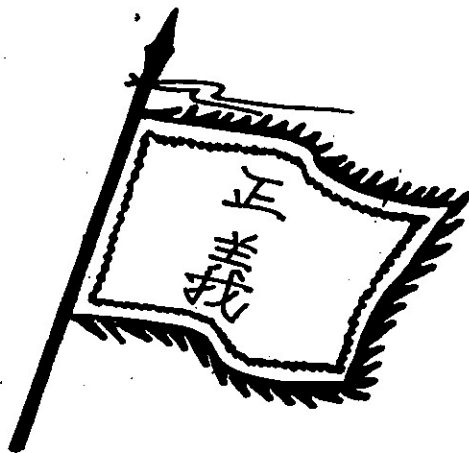

THỜI KỲ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN: CỘNG ĐỒNG THIÊN GIÁO HOÀI QUỐC:

Những diễn tiến mới mẻ trong cuộc tranh đấu của Doanh Tuấn Giáo đã khiến Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình quyết định đưa ra một đường hướng mới. Đó là việc thành lập Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc. Mục đích của tổ chức mới nhằm đoàn ngũ hóa tất cả những người Hoài Quốc theo Thiên Giáo có cùng ý hướng và lập trường với Doanh Tuấn Giáo. Ngoài ra, Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc còn chú trọng nhiều về vấn đề xã hội, tạo tinh thần tương thân tương ái giữa những người trực thuộc. Là một tổ chức bất vụ lợi, được Vương quốc Thế Trần công nhận, Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc trở thành cái gai nhọn cho Hoàng đế Thạch Đỗ Ma.

Mặc dầu mang danh xưng Thiên Giáo, Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc hoàn toàn không bị lệ thuộc vào hệ thống cai trị của các nhà lãnh đạo Thiên Giáo của Hồ Sinh. Về phương diện hành chánh, vì là một tổ chức độc lập, Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc có những thủ lãnh và thành phần quản trị do dân chúng bầu lên, không do sự chỉ định hay cất cử của Triều đình. Tuy nhiên họ vẫn được một số các võ quan Thiên Giáo ngầm hỗ trợ trong các chức vụ Tuyên Úy Quan và Linh Hướng Quan thuộc phạm vi tôn giáo và tinh thần. Về vật chất, Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc chủ trương tạo tình đoàn kết, thắt chặt mối giây liên hệ

giữa những người cùng chung chí hướng và giúp đỡ lẫn nhau khi cần thiết. Những sự tương trợ về quan hôn tang tế, tìm kiếm công ăn việc làm, giúp đỡ trong cơn hoạn nạn là những điều chính yếu về phương diện vật chất.

Một điều quan trọng khác là vấn đề tài chánh. Trước kia, khi Bình Viễn An còn giữ nhiệm vụ Giám Linh Nha Mục Vụ Hoài Quốc, trong chiến dịch Góp Quý Dựng Đền, dân chúng Hoài Quốc đã đóng góp được một số tiền lớn để tạo mãi Đền thờ. Triều đình vội ra lệnh cho Bình Viễn An phải tức tốc giao nộp số tiền trên để xung vào quỹ tiết kiệm thuộc ngân khố của Vương quốc. Triều đình viện dẫn lý do là theo luật lệ của Vương quốc, các khoản tiền lớn do dân chúng đóng góp với mục đích đặc biệt, phải để cho Triều đình quản thủ. Chính luật lệ kỳ lạ về tài chánh của Triều đình Thạch Đỗ Ma đã làm dân chúng Hoài Quốc lo ngại. Thật ra, đối với một Vương quốc tân lập như Hồ Sinh, và nhất là xuyên qua một số các quyết định tài chánh có tính cách kỳ dị của Hoàng đế Thạch Đỗ Ma, sự lo ngại của dân chúng Hoài Quốc là một điều dễ hiểu.

Chỉ trong vòng một tuần lễ, số người xin gia nhập Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc đã lên đến gần 2,000 người. Triều đình cảm thấy bối rối về tinh thần đoàn kết và ý chí quyết tâm của nhóm chống đối. Thủ hạ Lộ Dung cũng cảm thấy mối nguy cơ trước sức mạnh của Doanh Tuấn Giáo, lập tức tung ra các bài hịch để xuyên tạc. Họ vu

khống nhóm Chân Lý Thái Bình mang nha việc ly giáo, phản giáo. Tuy nhiên, toàn thể công luận Hồ Sinh và dân chúng đều hiểu rõ lập trường và mục đích của việc thành lập Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc.

TRƯỜNG KỶ KHÁNG CHIẾN: QUỐC HẬN ĐINH MÃO 1987

Sáng sớm ngày 26 tháng 4 năm Đinh Mão 1987, Giáo Học Thiên Trang và Bạc Trang Hán Tử thống lĩnh một đoàn nghĩa quân hùng hậu của Doanh Tuấn Giáo đến Hồ Sinh Trung Học Trảng ở thủ phủ Hồ Sinh để tham dự cuộc lễ kỷ niệm ngày quốc hận của người Hoài Quốc. Buổi lễ kỷ niệm do Liên hội Hoài Quốc Tại Bắc Ca Linh tổ chức đánh dấu 12 năm Vương quốc Hoài Quốc lọt vào tay bọn Rợ Hồ. Mặc dầu đang trong tình trạng khó khăn với Triều đình Thạch Đổ Ma về hai thỉnh nguyện, dân chúng thuộc Doanh Tuấn Giáo vẫn tham dự buổi lễ kỷ niệm thật đông đảo để xác định mối thù truyền kiếp đối với bọn cướp nước. Ngoài ra, họ cũng muốn chứng tỏ cho công luận Hồ Sinh biết những lời vu cáo của thủ hạ Lộ Dung là hoàn toàn vô căn cứ, khi họ bị kết án là tay sai của bọn giặc Hồ.

Chung quanh khoảng sân rộng của Hồ Sinh Trung Học Trảng là các băng vải màu vàng với những khẩu hiệu lên án bọn giặc Hồ được kẻ bằng màu đỏ thẫm, nổi bật. Đặc biệt hơn hết là băng vải to, màu tím của Doanh Tuấn Giáo ghi hàng chữ đòi hỏi bọn cầm quyền Hoài Quốc trả tự do cho các tù nhân chính trị và các bậc tu hành thuộc mọi tôn giáo đang bị chúng giam cầm trong các lao xá ở Hoài Quốc. Dân chúng Hoài Quốc đứng thành vòng tròn rộng chung quanh lễ đài được thiết trí tại tiền diện của Trung Học Trảng. Những lá quốc kỳ màu vàng tươi thắm và đại kỳ của các đạo quân Nam Hoài Quốc được cắm chung quanh lễ đài, phất phới tung bay bên cạnh một Đài Tử Sĩ. Buổi lễ diễn ra thật long trọng với các phần Thượng Kỳ, Truy điệu và diễn văn lên án những hành động bạo tàn của bọn cầm quyền Hoài Quốc.

Điểm nổi bật nhất của buổi lễ là phần hợp xướng của Đoàn Nhạc Công Doanh Tuấn Giáo. Những bài chiến đấu ca hào hùng của họ đã làm sống lại tinh thần chiến đấu và ý chí bất khuất của dân Hoài Quốc. Xen lẫn giữa các bài hát là những khẩu hiệu đá đảo bọn giặc Hồ đã đặt ách thống trị bạo tàn trên hàng triệu dân lành vô tội. Khí thế đấu tranh rục lên mạnh mẽ. Hàng ngàn cánh tay nắm chặt, giơ cao, thể hiện ý chí sắt đá chống lại gông

cùm độc ác của bọn cướp nước.

Sự thành công của buổi lễ kỷ niệm trên là nhờ sự tham dự đông đảo của dân chúng Doanh Tuấn Giáo. Chính Cộng Đồng Hoài Quốc ở Hồ Sinh đã công nhận khí thế vững mạnh của Doanh Tuấn Giáo. Mặc dầu đang dành rất nhiều thời giờ cho cuộc tranh đấu thuần túy tôn giáo, Doanh Tuấn Giáo vẫn không quên tinh thần quốc gia dân tộc. Tinh thần dân tộc của họ cũng chính là động cơ thúc đẩy cho thỉnh nguyện Thể Nhân Trấn với các nhà lãnh đạo Thiên Giáo của Hồ Sinh. Họ chỉ ân hận một điều là cuộc tranh đấu gặp phải những trở ngại do chính bọn người cùng mang giòng máu với họ đứng ra cản trở. Chính thủ hạ của Lộ Dung đã cam tâm cúi đầu chịu hội nhập vào xã hội mới, chống lại thỉnh nguyện chính đáng của Doanh Tuấn Giáo. Bọn chúng đã giở những luận điệu xuyên tạc cuộc tranh đấu của nhóm Chân Lý Thái Bình. Luận điệu trơ trẽn nhất là gán ghép cho những người chống đối là tay sai của Rợ Hồ. Tuy nhiên, chính trong ngày kỷ niệm quốc hận của Hoài Quốc, bọn thủ hạ của Lộ Dung đã trốn biệt tăm, không dám xuất đầu lộ diện. Trong khi Doanh Tuấn Giáo nêu cao được ngọn cờ chính nghĩa vì quốc gia đại cuộc, thủ hạ Lộ Dung chỉ cho thấy họ là một nhóm thiểu số đã quên nguồn gốc, thích hưởng thụ vật chất, danh vọng và nhất là chỉ biết chống giặc bằng mồm.

Tục truyền rằng trước ngày kỷ niệm quốc hận của người Hoài Quốc, Tham Muu Bộ của Lộ Dung đã mở một cuộc họp quan trọng tại một địa điểm bí mật ở Hồ Sinh. Toàn thể thủ hạ của Lộ Dung thuộc 3 tổ chức Đạo Quân Tử Thủ Đức Tin, Hoài Quốc Nhân Dân Thiên Giáo Hội và Đạo quân Bình Công Cán Thiên Giáo Hoài Quốc đều kéo về tham dự đông đủ. Mục đích của buổi họp trên là màn trung cầu dân ý để lấy quyết định về

việc tham gia ngày lễ kỷ niệm quốc hận do Liên Hội Hoài Quốc Bắc Ca Lĩnh tổ chức.

Trong phòng họp có kê những dãy bàn dài, phủ khăn trắng, trên bày la liệt thức ăn và rượu quý. Đặc biệt hơn cả là họ chỉ dùng toàn thức ăn của dân bản xứ, tuyệt nhiên không thấy một hương vị nào của Hoài Quốc. Sau khi ăn uống no say, Khuyển Ngôn Đầu Đà với tư cách là Tổng Khâu của Đạo Quân Tử Thủ Đức Tin, giọng ngà ngà lên tiếng:

— Hôm nay tại hạ muốn mời tất cả các chư huynh về họp mặt để thỉnh các chư huynh về ngày lễ kỷ niệm quốc hận sắp đến như thế nào.

Trang Bạch Thổ, Chủ đạo của Đạo quân Bình Công Cán Thiên Giáo Hoài Quốc, sau khi nốc vội chum rượu, gấp ngay một miếng thịt to bỏ cả vào mồm, đoạn nhồm nhàm:

— Các đại huynh cũng biết rõ tiểu đệ khi còn ở Hoài Quốc đã phục vụ trong lực lượng Cảnh Bị như thế nào rồi. Cái số của tiểu đệ là số nhân nhả, chỗ nào có nguy hiểm khó khăn là không có mặt tiểu đệ. Tụ tập đả đảo các ông Rợ Hồ thì thật là đại. Có ngày các ông ấy tung hỏa lựu đạn vào đám đông thì chết không toàn thân, vợ con lại cô cút. Tiểu đệ xin nhường việc ấy cho người khác.

Trang Bất Lương, Hội Chủ Hoài Quốc Nhân Dân Thiên Giáo từ nãy giờ vẫn yên lặng theo dõi cuộc tranh luận. Hắn xưa nay được tiếng là một

người hoạt bát lanh lợi, thế mà bỗng nhiên hôm ấy tụ đọng trở nên trầm lặng. Khuyển Ngôn Đầu Đà đưa mắt nhìn hắn như thúc dục. Chẳng đợi chờ, Trang Bất Lương đành đứng dậy, giọng yếu ớt:

— Thật ra tại hạ cũng rất muốn tham gia buổi lễ kỷ niệm vì dầu sao khi còn ở Hoài Quốc, tại hạ cũng đã từng là một võ quan xuất thân từ trường Võ Nghiệp Vương Quốc. Tuy nhiên, nếu họ tổ chức vào ngày nào khác thì chẳng nói làm gì. Đàng này họ lại chọn ngày cuối tuần thì kẹt cho tại hạ vô cùng. Mười hai năm nay, cuối tuần nào tại hạ cũng có tiệc tùng, bằng hữu tụ tập để đàn ca nhảy múa suốt ngày. Tại hạ đành kiêu vậy.

Nguyên Hội Nhập, Bang Trưởng Điều hành của Đạo Quân Tử Thủ Đức Tin, đang ngồi giữa hai người đàn bà, vội vàng lên tiếng:

— Tiểu huynh muốn nói thẳng cho hiền đệ là tiểu huynh rất đa đoan chuyện gia đình, vợ con. Hơn nữa, theo tinh thần hội nhập mà tiểu huynh vẫn thường cổ võ, mình không nên dây dưa với những gì thuộc về quê cũ. Mười hai năm rồi còn gì, hãy cố gắng thích ứng với xã hội mới, đừng lo chuyện viễn vông.

Võ Cổn Tú Tài, mặc dầu không giữ nhiệm vụ quan trọng trong 3 tổ chức của Lộ Dung nhưng vẫn được xem là thành phần cốt cán vì có họ hàng đã từng làm Giám Linh Nha Mục Vụ và nhất là hắn đã góp nhiều công trạng vào việc đánh phá Doanh Tuấn Giáo. Về mặt lúc nào cũng xanh xao, hốc hác như người thiếu ngủ. Cặp mắt lão liên, nhìn ngược nhìn xuôi như sợ ai bắt gặ. Hắn trầm giọng:

— Tại hạ đồng ý với các tôn huynh là chúng ta sẽ không dự buổi lễ đó. Theo sự dò hỏi của tại hạ thì bọn Chân Lý Thái Bình sẽ tụ họp ở đây rất đông. Chúng ta nên tránh xa. Tuy nhiên tại hạ vừa mới cho ấn loát một số Nặc Danh Thư và truyền đơn bêu xấu bọn Chân Lý Thái Bình. Tại hạ sẽ cho người tung ra vào dịp lễ.

Buổi họp kéo dài đến nửa đêm mới kết thúc. Lúc mọi người ra về hết, hai bóng đen vẫn còn chụm đầu thì thầm bàn tán cho đến gần sáng.

Tục truyền rằng, ngày chính lễ, quân thám báo của Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình phát giác thái độ khả nghi của một tên thủ hạ Lộ Dung len lỏi trong đám đông. Tên này cũng kịp nhận thấy hành tung của hắn bị bại lộ nên vội vàng phóng ngựa chạy mất. Trong lúc đào thoát, hắn vô ý đánh rơi một thẻ bài bằng gỗ trên có khắc tên tuổi và lý lịch: “Lê Tự Sát”, nghề nghiệp: “Lang.. Băm”.

(còn tiếp)